

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΕΚΦΡΑΣΗΣ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΩΝ

ΔΩΡΕΑΝ

ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 17
www.koinonikikainotomia.gr

ΙΟΥΛΙΟΣ 2018

ΕΚΔΟΤΗΣ: ΜΗ ΚΕΡΔΟΣΚΟΠΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΗ
«ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ»

ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ ΣΤΙΣ 31 ΚΑΘΕ ΜΗΝΑ ΠΟΥ ΕΧΕΙ 31 ΗΜΕΡΕΣ

ΔΙΚΑΙΗ ΑΝΙΣΟΤΗΤΑ

Στο προηγούμενο τεύχος της ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑΣ του μήνα Μαΐου 2018, στο κύριο άρθρο με τίτλο «ΠΟΙΟΣ ΦΤΑΙΕΙ», αναγνωρίσαμε και στους πολίτες ευθύνες, για ό,τι συμβαίνει στην κοινωνία μας.

Οι ευθύνες αυτές έχουν σχέση με την συμπεριφορά των πολιτών μέσα στα πολιτικά κόμματα, στα συνδικαλιστικά όργανα, συχνά μέσα σε συλλόγους, αλλά και πολίτες, οι οποίοι δεν συμμετέχουν στα κοινά.

Με την τοποθέτησή μας αυτή, μας γεννήθηκε το ερώτημα:

Τι εννοούμε ευθύνη και αν οι πολίτες έχουν ευρύτερες γνώσεις για να μπορούν να προτείνουν απόψεις για νομοθέτηση, που αφορούν το σύνολο της κοινωνίας και τέλος πως μπορούν να προωθήσουν τις απόψεις τους για να πείσουν τα όργανα της εξουσίας, τα οποία οι ίδιοι εξέλεξαν.

Είναι αλήθεια ότι συχνά ο δρόμος είναι πιο δύσκολος από την κατάκτηση του σκοπού, όμως η Δημοκρατία δρόμους προσφέρει.

Ξεκάθαρα, είναι γνωστό ότι οι πολίτες στην καθημερινότητά τους αποκτούν χρήσιμη εμπειρία, με την καθημερινή τους ενασχόληση και αποκτούν την γνώση της επίδρασης που έχουν οι νόμοι όταν επιβληθούν στην κοινωνία, χωρίς οι νόμοι να μπορούν να προβλέψουν όλες τις παρενέργειές τους και έτσι άλλους ευνοούν, άλλους αποκλείουν, άλλους αδικούν κλπ.

Αυτό συμβαίνει συχνά με αποτέλεσμα να γίνονται και πολλοί άλλοι νόμοι για να καλύψουν αν μπορούν κενά και αδικίες ή παραλείψεις.

Γιατί συμβαίνει αυτό;

Ο κύριος λόγος είναι ότι όλοι οι νόμοι δεν υπακούουν σε ΑΡΧΕΣ απαραβίαστες.

Αρχές οι οποίες εκπροσωπούν το άρθρο ΔΙΚΑΙΟ και όχι μόνο τους νόμους της δικαιοσύνης, αρχές εμπιστοσύνης της εξουσίας προς τους πολίτες και αρχές αποτελεσματικού ελέγχου και άμεσης αποκατάστασης των παράνομων αλλά και νόμιμων παρενεργειών και παράπλευρων απωλειών.

Αυτές τις αρχές οι πολίτες τις γνωρίζουν πολύ καλά.

Όλες τις πράξεις εξουσίας, οι πολίτες μπορούν όχι μόνο να τις κρίνουν με βάση τις αρχές αυτές, αλλά και να προτείνουν με τις εμπειρίες και τις γνώσεις τους, σχέδια αποφάσεων και νομοθετημάτων της αντιπροσωπευτικής εξουσίας μέσα από τα πολιτικά κόμματα, συνδικαλιστικά όργανα και συλλόγους και να αγωνίζονται ώστε οι προτάσεις τους να λαμβάνονται υπ όψιν αιτιολογημένα, από την κεντρική Διοίκηση. Και αν δεν λαμβάνονται υπ' όψιν, η ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ προσφέρει και άλλους δρόμους.

Τότε μπορεί να έχουμε ελπίδες για ένα κράτος δικαίου.

Τότε ένα κράτος δικαίου θα φέρει μια σταθερή και μακρόχρονη πρόοδο της κοινωνίας.

Τέτοιες νέες απόψεις έχει δώσει η ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ και σε ιδιαίτερο άρθρο, της παρούσης, επαναφέρει.

Ο καλός βοσκός πάει πίσω από το κοπάδι. Όχι μπροστά

Το βασικό αίτημα των πολιτών, για την λειτουργία του κράτους και της κοινωνίας είναι ότι τίποτα δεν αλλάζει και δεν υπάρχει τρόπος να αλλάξει.

Ευτυχώς η αλματώδης ανάπτυξη της τεχνολογίας μέσω ιδιωτικών δραστηριοτήτων προσφέρει στην κοινωνία υλικά και μόνο αγαθά, τα οποία βελτιώνουν τις συνθήκες διαβίωσης του ανθρώπου.

Είναι αρκετό όμως για έναν άνθρωπο να έχει στη διάθεσή του υλικά αγαθά (και όχι όλοι οι πολίτες) τα οποία συνήθως αποκτά και με δάνεια, αλλά και σε λίγα χρόνια καινούρια υλικά αγαθά καταργούν τα παλαιότερα και με την συνεχή απόκτηση νέων υλικών αγαθών απορροφάται μεγάλο μέρος του εισοδήματος των πολιτών.

Τι λείπει λοιπόν;

Ο άνθρωπος δεν είναι μόνο σάρκα και οστά.

Έχει πνεύμα, συναισθήματα, αισθήματα, ψυχή. Τα υλικά του δίνουν διευκολύνσεις και λίγη ευχαρίστηση.

Όμως τα υλικά είναι συνεχώς ανανεώσιμα και τα νέα και τα καλά τα έχουν λίγοι και γεννάται πάλι φτώχεια, μία διαφορετική φτώχεια. Γεννάται και μία αλματώδης ανισότητα, όσο αλματώδης είναι η ανάπτυξη.

Οι πολιτικοί είναι αιχμάλωτοι αυτής της αλματώδους ανάπτυξης, της αλματώδους ανισότητας και της νέας φτώχειας.

Οι πολιτικοί έχουν προσδεθεί, στο να διαχειριστούν τα παραπάνω θέματα με όρους όμως που

επιβάλλουν αυτοί που διαχειρίζονται την δημιουργία των καταστάσεων αυτών.

Δεν μπορούν να ανατρέψουν, δεν μπορούν να αλλάξουν, δεν μπορούν να καθιερώσουν πρωταγωνιστή τον πολίτη.

Το μόνο που μπορούν να κάνουν καλά ή κακά είναι να διαχειρίζονται την υπερεθνικά επιβεβλημένη κατάσταση.

Όμως η Δημοκρατία δίνει δικαιώματα στους πολίτες, οι οποίοι όμως ανίσχυροι σιωπούν μοιραλατρικά.

Οι πολίτες μπορούν αν θέλουν, να βρίσκονται καθημερινά μπροστά.

Να κυριαρχήσουν για το συνολικό καλό με τις σκέψεις τους μέσα στα κόμματα.

Να επιβάλλουν στους αντιπροσώπους τους να τους συμβουλευτούν για κάθε Νόμο, γιατί οι Νόμοι καθιερώνουν το σύστημα.

Αλλά αν προτιμούν να είναι ήρεμοι και η καθημερινή τους βιοπάλη τους είναι αρκετή, ας επιλέξουν τουλάχιστον να ιδρύσουν ένα νέο κόμμα, το οποίο δεν θα τους δίνει ελπίδες με νέα προγράμματα. Αλλά σκοπός του θα είναι για κάθε νόμο να συμβουλευτείται ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΕΝΑ όλη την κοινωνία και να πορεύεται με τις συμβουλές των πολιτών.

Τότε θα έλθει η ανάπτυξη και η ευτυχία στην κοινωνία.

ΟΙ ΛΕΞΕΙΣ ΑΛΛΑΞΑΝ

Οι πολιτικοί για να διαχειριστούν τα μνημόνια έγιναν -και- γλωσσοπλάστες. Ίδου η συμβολή τους στη νέα ελληνική γλώσσα (με τονισμένα τα γράμματα οι λέξεις-εκφράσεις πριν από τα μνημόνια):

Διεθνής οικονομικός έλεγχος:

Έλεγχος στο πρόγραμμα προσαρμογής της ελληνικής οικονομίας.

Δανειακά προγράμματα στα πλαίσια των μνημονίων:

Κοινοτική αλληλεγγύη.

Ιδιωτικοποιήσεις: μεταρρυθμίσεις.

Πλειστηριασμοί - πωλήσεις δανείων:

Εκσυγχρονισμός και εξυγίανση τραπεζικού συστήματος.

Περικοπές των συντάξεων:

Εξυγίανση των δημόσιων οικονομικών.

Περικοπές μισθών:

Βελτίωση της ανταγωνιστικότητας.

Ασφαλιστικό: Δημοσιονομική εκτροπή.

Δημόσιες επιχειρήσεις:

Αναποτελεσματική διαχείριση πόρων.

Ευκολίες εξόφλησης χρέους:

Ελάφρυνση.

Το μόνο που έμεινε αναλλοίωτο είναι η προσπάθεια των πολιτικών και των οικονομολόγων να συμπυκνώσουν τη ζωή σε μαθηματικά σύμβολα. Τους είναι φαίνεται βολικό...

ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗ «Η Τέχνη του εφικτού ή η τέχνη του ικανού»

Όλοι οι πολίτες ασχολούμαστε σχεδόν καθημερινά, με ένα θέμα συζήτησης που αφορά τους πολιτικούς εκπροσώπους μας και τις πράξεις τους.

Και συχνά διαφωνούμε ή καμιά φορά διαπληκτιζόμαστε στις συζητήσεις μας, για να πείσουμε την παρέα μας για το ποιος πολιτικός ή πολιτική πράξη είναι πιο σωστή.

Και αυτές οι συζητήσεις και θέσεις έχουν μια ανθρώπινη λογική. Θα πρέπει όμως να σκεφτόμαστε, έστω και μόνοι μας, ποιο είναι το πιο σωστό για το μέλλον της κοινωνίας. Ξέρουμε;

Αν δεν ξέρουμε μετά βεβαιότητας (γιατί το θέμα είναι σοβαρό για το μέλλον των παιδιών μας) γιατί αντί να επιμένουμε στην άποψή μας, δεν ακούμε και τις σκέψεις των άλλων και μετά αν έχουμε ολοκληρώσει άποψη, ας αποφασίσουμε.

Τον ίδιο προβληματισμό πρέπει να έχουν και οι πολιτικοί.

Αυτοί όμως ανακοινώνουν ένα γενικόλογο κομματικό πρόγραμμα και μας υπόσχονται έστω και σε γενικές γραμμές, τι θα κάνουν. Χωρίς προηγούμενο διάλογο με την κοινωνία, χωρίς ανταλλαγές απόψεων με άλλα κόμματα.

Πως είναι δυνατόν, όλα τα προγράμματα να είναι αλάθητα.

Οι πολιτικοί όμως ποτέ δεν επιδιώκουν το καλλίτερο έναντι του καλού. Επιδιώκουν το εφικτό καλό.

Μάλιστα οι ίδιοι έχουν καθιερώσει την έννοια ότι «Πολιτική είναι η τέχνη του εφικτού».

Μήπως όμως είναι πρακτικά, γνώστες του τι συμβαίνει στην τοπική κοινωνία, ποιες είναι οι δυνατότητες και οι προοπτικές της;

Η σωστή απάντηση είναι σχεδόν όχι, γιατί δεν έχουν ζηήσει την κοινωνία και μάλιστα εργαζόμενοι.

Μήπως όμως είναι σπουδαγμένοι σε διάσημα Πανεπιστήμια, στα οποία μαθαίνουν πώς να είναι διαχειριστές μιας κοινωνίας, λες και σε όλες τις κοινωνίες επικρατούν οι ίδιες συνθήκες.

Η σωστή απάντηση είναι απόλυτα όχι, γιατί πάντα ισχυρίζονται ότι παρέλαβαν καμμένη γη και κάνουν ό,τι μπορούν.

Και ο σκεπτόμενος πολίτης διερωτάται.

Μα πριν γίνει ένας βουλευτής ή υπουργός ή πρωθυπουργός, έχει στη διάθεσή του όλους τους επιστήμονες και μη του κόμματος, όλες τις υπηρεσίες μέσα και έξω (πρεσβείες) του κράτους, όλο το χρόνο έχει πληροφόρηση από το παγκόσμιο γίγνεσθαι.

Γιατί την ώρα των ευθυνών και των αποφάσεων συνήθως ισχυρίζεται ότι άλλαξε τις αποφάσεις του, γιατί βρήκε συνθήκες ή πιέσεις που δεν γνώριζε. Δικαιούται να μην γνωρίζει;

Τότε ο σκεπτόμενος πολίτης δικαιούται να πει ότι είναι θέμα ικανότητας και ότι η πολιτική δεν είναι η τέχνη του εφικτού, αλλά η τέχνη του ικανού, που μπορεί να κερδίζει τους στόχους που έταξε στο λαό.

Κοινωνικό εισόδημα

Στην κάθε χώρα, το κράτος, η αυτοδιοίκηση, οι σύλλογοι και οι πολίτες, εφ' όσον λειτουργούν αναλαμβάνουν δικαιώματα και υποχρεώσεις.

Εάν κάποιος από τους παραπάνω φορείς της χώρας δεν ανταποκρίνεται στις υποχρεώσεις του, επιβαρύνει οικονομικά και δυσκολεύει λειτουργικά άλλους φορείς και ιδιαίτερα τους πολίτες.

Τότε τα δικαιώματα που έχει π.χ. ο πολίτης μειώνονται και χάνουν την αξία τους, γιατί υποχρεώνεται να καλύψει ανάγκες ή να ασχοληθεί για να ανταποκριθεί σε προβλήματα που του δημιουργούν οι άλλοι φορείς.

1. Ατυχήματα από πλημμελή κατασκευή κοινοχρήστων χώρων (δρόμοι, πεζοδρόμια, πλατείες, δημόσια ή αυτοδιοικητικά κτίρια, κλπ) ή από κακή χρήση, η συντήρησή τους επιβάλλεται στον αρμόδιο φορέα για άμεση αποκατάσταση της υλικής, σωματικής ή άλλης ζημίας που προξενήθηκε στον πολίτη και με ειδική διαδικασία ή εντός τριμήνου, πλήρη αποζημίωση μετά από απόφαση ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥ ΟΡΓΑΝΟΥ, άλλως δικαιώνεται αυτοδικαίως το αίτημα του πολίτη.

2. Καθυστερημένη ή πλημμελής ανταπόκριση των φορέων του κράτους ή της αυτοδιοίκησης,

Αυτό του μειώνει το εισόδημα (ως τελικό ποσό) και την αποδοτικότητα του, επειδή διαθέτει τον χρόνο του για επίλυση προβλημάτων ή ελλείψεων που του δημιουργούν οι άλλοι φορείς της κοινωνίας, κυρίως το κράτος και η αυτοδιοίκηση.

Αυτή η μεγάλη και άδικη πράξη καταλήγει σε κατάχρηση εξουσίας, εάν η κάθε ζημία δεν μπορεί να αποκατασταθεί άμεσα, αλλά πέραν της αδικίας που γεννά, πέραν της ζημίας που επιφέρει στον πολίτη, καθιερώνει ένα σύστημα ανεξέλεγκτης και συχνά αυθαίρετης λειτουργίας της κοινωνίας και τότε η ανάπτυξη ή καταστρέφεται ή υποχρεώνει τους πολίτες να διαπλέκονται με πρόσωπα στο κέντρο αποφάσεων και έτσι κτίζονται οι βάσεις της διαφθοράς και του πελατειακού κράτους.

Το σύστημα δε αυτό καθιερώνεται και διαιωνίζεται, όταν κάποιο από τα πολλά αδικήματα παραπεμφθεί στη Δικαιοσύνη, στην οποία πάλι λόγω του τρόπου λειτουργίας απαιτούνται πολλά χρόνια για να βγει μια απόφαση, την οποία φροντίζουν με κάθε τρόπο δικολάβιοι και μάρτυρες να απαλύνουν.

Όμως έτσι ελάχιστα διορθώνονται και μάλιστα ετεροχρονισμένα, αλλά μεγάλο μέρος των εισοδημάτων των πολιτών χάνεται.

Για να μην χάνεται λοιπόν το εισόδημα των πολιτών, το κράτος και η αυτοδιοίκηση θα πρέπει να είναι υποχρεωμένη να δαπανούν χρήματα για να προλαβαίνουν ή να αποκαθιστούν το χαμένο εξ' αιτίας τους εισόδημα των πολιτών.

Τις δαπάνες αυτές του κράτους και της αυτοδιοίκησης για την πρόληψη και αποκατάσταση ζημιών προς τον πολίτη θα ονομάζουμε ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΕΙΣΟΔΗΜΑ των πολιτών.

Ενδεικτικά θα αναφέρουμε τα παρακάτω:

για την δραστηριοποίηση του πολίτη, πέραν του χρονικού ορίου που πρέπει να προβλέπεται από Νόμο, υποχρεώνει τους υπεύθυνους φορείς να αποζημιώνουν τον πολίτη (χαμένες εργασιακές, ζημίες από την καθυστέρηση) εντός τριμήνου, μετά από απόφαση ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥ ΟΡΓΑΝΟΥ, άλλως δικαιώνεται αυτοδικαίως το αίτημα αποζημίωσης του πολίτη.

3. Για ζημίες στην υγεία του πολίτη, οι οποίες μετά από επιστημονική γνωμάτευση, προέρχονται από αμέλειες των φορέων (μόλυνση αέρος, νερού, ηλεκτρομαγνητικές κλπ. ενέργειες, εγκεκριμένη από τους φορείς κυκλοφορία επιζήμιων ουσιών σε φάρμακα, τρόφιμα κλπ, επικίνδυνων για ατύχημα κατασκευών, μηχανημάτων, παιχνίων κλπ). Ο φορέας του κράτους ή της αυτοδιοίκησης, υποχρεούται σε άμεση αποκατάσταση της ζημίας και αποζημίωση εντός τριμήνου μετά από απόφαση αρμόδιας Κοινωνικής Επιτροπής, άλλως δικαιώνεται άμεσα και αυτοδικαίως το αίτημα του πολίτη.

Ο υπεύθυνος φορέας στη συνέχεια μπορεί να καλύψει τις δαπάνες του καταγγέλλοντος τον δράστη του ατυχήματος.

Για ένα γενικό άνευ όρων ελάχιστο εισόδημα όλων των πολιτών, για την ανεργία, για τη δικαιο και καθολική χρήση όλων των κοινοχρήστων κοινωνικών αγαθών και άλλα, έχει ήδη η κοινωνική ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ παρουσιάσει νέες εφικτές για την λειτουργία της κοινωνίας προτάσεις, τις οποίες κωδικοποιημένα θα επαναφέρουμε σε επόμενο τεύχος μαζί με απόψεις που θα στείλουν αναγνώστες μας, ειδικά για το θέμα του ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥ ΜΙΣΘΟΥ.

**ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΗΛΙΑΚΗΣ
ΠΟΛΙΤΗΣ**

ΚΡΑΤΟΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

Το κράτος είναι Υπηρεσίες κοινής ωφέλειας, οι οποίες προσφέρονται άλλοτε στο ΣΥΝΟΛΟ της κοινωνίας και άλλοτε σε ομάδες της κοινωνίας, αρκετές όμως φορές εις βάρος άλλων κοινωνικών ομάδων.

Η δίκαιη πρόβλεψη κάθε νόμου να αντισταθμίζει τα οφέλη μερικών πολιτών από τους νόμους με την ταυτόχρονη αποκατάσταση από τους ίδιους νόμους, των ζημιωθέντων πολιτών, μπορεί να

καθιερωθεί μόνο όταν σε κάθε νόμο κατά την περίοδο προετοιμασίας του, λαμβάνουν μέρος άμεσα οι πολίτες, σε συνεργασία με τους πολιτικούς αντιπροσώπους τους, για να επιτυγχάνεται με τους νόμους η Αποκατάσταση μιας ισόρροπης λειτουργίας της κοινωνίας, η Αναγνώριση των όσων προσφέρει ο κάθε πολίτης και η Ανταπόδοση των όσων προσφέρουν οι πολίτες.

Αναλυτικότερα, άλλα ενδεικτικά, αναδεικνύουμε ΝΕΕΣ εφαρμοστικές αρχές της κοινωνίας, όπως:

A) Για την ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ

1. Κάθε πολίτης, ο οποίος βλάπτεται από προϊόντα ή τη λειτουργία αυτών, υποχρεώνει τον δημιουργό του προϊόντος σε άμεση αποζημίωση για έξοδα αποκατάστασης και επαναφοράς στον πρότερο βίο, ως και τις απώλειες προσδοκούμενων εσόδων των κληρονόμων σε ολική αναπηρία ή θάνατο.

Το επιστημονικό πόρισμα και αποζημίωση πρέπει να πιστοποιούνται εντός τριμήνου.

2. Δραστηριότητες επαγγελματικές και μη, οι οποίες απαξιώνουν ή καταστρέφουν άλλες δραστηριότητες, υποχρεώνονται να προβλέπουν τις ζημιές που προξενούν και να αποκαθιστούν τις ζημιές τρίτων, διαφορετικά αυτεπάγγελτα η κοινωνία ή μετά από καταγγελία πολίτη, να αποκαθιστά εντός τριμήνου τη ζημία και την αποκατάσταση αυτής.

3. Απόκρυψη πληροφόρησης του πολίτη, ακυρώνει την κυκλοφορία του προϊόντος και πράξεις πολιτών οι οποίοι διά της απόκρυψης πλούτισαν εις βάρος άλλων πολιτών.

4. Αναληθής πληροφόρηση ακυρώνει τον σκοπό για τον οποίο δημιουργήθηκε και αποζημιώνει όσους εθίγησαν από αυτή.

5. Κρατικές ή κοινωνικές δραστηριότητες των οποίων τα οικονομικά αποτελέσματα δεν έχουν μετρηθεί και δεν έχει καθορισθεί ο τρόπος κάλυψής τους και μεσοπρόθεσμα δεν είναι οικονομικά ωφέλιμα, είναι ΑΚΥΡΕΣ και αν εφαρμοσθούν. Οι υπεύθυνοι αποπέμπονται παντοτενά από δημόσιο λειτουργήμα και υποχρεούνται σε αποζημιώσεις στο μέτρο του δυνατού.

B) Για την ΑΝΤΑΠΟΔΟΣΗ

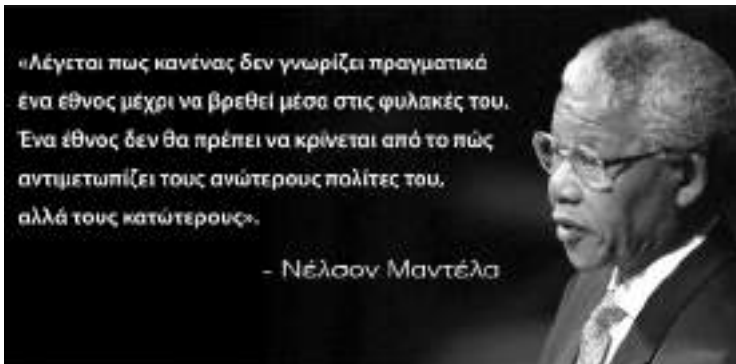
1. Οι νόμοι να δίνουν την δυνατότητα σε ομάδες πολιτών να ανταγωνίζονται με ισοδύναμους όρους, τον έναν ισχυρό, σε οικονομικές και κοινωνικές δράσεις.

2. Ο πολίτης δικαιούται αποζημίωσης όταν ζημιώνεται από την εφαρμογή νόμων, οι οποίοι ευνοούν εις βάρος του άλλους πολίτες.

3. Οι Δημόσιες ή Κοινωνικές Υπηρεσίες δεν μπορούν για τις πράξεις τους, να επικαλεσθούν ΑΓΝΟΙΑ νόμου και ο πολίτης άγνοια του Συντάγματος.

Για τον λόγο αυτό, οι Κρατικές ή Κοινωνικές Υπηρεσίες υποχρεούνται σε αποζημίωση για όποια ζημία άμεσα ή έμμεσα προξένησαν στον πολίτη από αμέλεια ή άγνοια νόμων.

Τα υπεύθυνα άτομα, τέτοιων πράξεων παύονται διά παντός από το δημόσιο λειτουργήμα και μπορούν να εργάζονται μόνο στον ιδιωτικό τομέα.

4. Οι κρατικές και κοινωνικές υπηρεσίες δεν μπορούν να έχουν τίποτε κρυφό από μερικούς ή όλους τους πολίτες.

Δημοσιεύουν σε εύκολα προσβάσιμα σημεία, κάθε απόφαση μικρής και τοπικής ή μεγάλης και περιφερειακής ή κρατικής εμβέλειας, ώστε όλοι οι πολίτες να έχουν τη δυνατότητα της ΑΜΕΣΗΣ πληροφόρησης.

5. Οι μικρές τοπικές, μεγαλύτερες περιφερειακές και κρατικές υπηρεσίες της αυτοδιοίκησης και του κράτους υποχρεούνται σε «λογιστική τήρηση βιβλίων», για τις ενέργειές τους (όπως ο ιδιώτης) και ετησίως δημοσιεύουν ΥποΛΟΓΙΣΤΙΚΟΥΣ πίνακες από τους οποίους ο πολίτης μπορεί να λάβει γνώσεις για κάθε κατάσταση υπηρεσίας, τα οικονομικά έσοδα και τις κοινωνικές προσφερόμενες υπηρεσίες και τις δαπάνες λειτουργίας του καταστήματος.

Μόνο έτσι το κράτος και η αυτοδιοίκηση μπορούν να διοικούνται με κριτήρια ωφελιμότητας για τον πολίτη, ο οποίος θα έχει τα στοιχεία να κρίνει.

6. Η φορολόγηση μπορεί να γίνει δίκαια όχι μόνο συνολικά αλλά κατά άτομο, μόνο όταν καταγράφεται η ροή κάθε προϊόντος και του χρήματος αναλυτικά και διαρκώς.

Υπάρχει η επιστήμη στη λογιστική που λέγεται ΚΟΣΤΟΛΟΓΗΣΗ, η εφαρμογή της οποίας πρέπει να γενικευθεί. Μόνο τότε το κράτος μπορεί να γνωρίζει την αλήθεια και μόνο τότε μπορεί να είναι αμερόληπτο στον καθένα πολίτη και μόνο τότε μπορεί να είναι δίκαιο, γιατί θα γνωρίζει ποιοι πολίτες έχουν ανάγκη ιδιαίτερης κοινωνικής υποστήριξης.

“Σε είκοσι χρόνια από τώρα θα είσαι πιο απογοητευμένος για τα πράγματα που δεν έκανες παρά για τα πράγματα που έκανες. Γι’ αυτό, λύσε τους κάβους. Σαλπάρισε μακριά από το σίγουρο λιμάνι. Εξερεύνησε, ονειρέψου, ανακάλυψε.”

Μαρκ Τουέιν
Αμερικανός συγγραφέας

ΚΡΑΤΟΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

Γ) Για την ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ

1) Όλοι οι νόμοι μαζί είναι ένα νομικό πλέγμα, το οποίο ονομάζουμε ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ.

Όλοι οι πολίτες έχουν μέσα τους μια κοινή αίσθηση δικαίας συμπεριφοράς, την οποία ονομάζουμε ΔΙΚΑΙΟ.

Οι νόμοι της δικαιοσύνης συχνά δεν ανταποκρίνονται στο κοινό αίσθημα δικαίου. Σε αυτή την περίπτωση οι νόμοι ή πρέπει να καθίστανται ανίσχυροι ή να τροποποιούνται.

Ποιος όμως θα κρίνει τους νόμους και θα αποφασίζει σχετικά με αυτούς. Σίγουρα οι ΔΙΚΑΣΤΕΣ.

Για να μπορούν οι δικαστές να αποφασίζουν και σύμφωνα με τους νόμους και σύμφωνα με το κοινό αίσθημα δικαίου, δεν πρέπει ως άτομα να εξαρτώνται από αυτούς που συντάσσουν τους νόμους. Επιβάλλεται σε όλο τον επαγγελματικό τους βίο να αξιολογούνται από τους πολίτες, τους συναδέλφους και το σύνολο των πολιτικών αντιπροσώπων με ένα απλό και καθολικό σύστημα αξιολογήσεώς τους και να συναποφασίζουν με εκλεγμένους πολίτες, για σημαντικές δικαστικές αποφάσεις.

2) Η δημιουργία ενός νόμου, επηρεάζει τη ζωή πολλών πολιτών.

Πριν δημιουργηθεί ένας νόμος, οι πολίτες πρέπει να έχουν συμμετοχή με προτάσεις τους και στις οποίες προτάσεις τους, υποχρεωτικά πρέπει να υπάρχουν απαντήσεις θετικές ή αρνητικές από τους πολιτικούς αντιπροσώπους, αλλά σε κάθε περίπτωση ΑΙΤΙΟΛΟΓΗΜΕΝΕΣ απαντήσεις.

3) Παράδοση είναι το τεχνικοπνευματικό απόθεμα ενός λαού που στο βάθος αιώνων ο λαός το διατηρεί και το προσαρμόζει, για να ανταποκρίνεται και να επιβιώνει στις κάθε φορά, νέες συνθήκες.

Η «ΠΑΡΑΔΟΣΗ» ΛΟΙΠΟΝ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ Η ΔΙΑΤΗΡΗΣΗ ΤΗΣ ΣΤΑΧΤΗΣ, ΑΛΛΑ Η ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΤΗΣ ΦΛΟΓΑΣ.

Αυτή την Παράδοση της τέχνης, του πνεύματος, της συμπεριφοράς κλπ., πρέπει να αναδεικνύει το κράτος και η αυτοδιοίκηση, τονίζοντας την ιδιαιτερότητα του λαού, η οποία όταν έρχεται σε επαφή με άλλους λαούς, ανταλλάσσονται ωφέλιμα πράγματα και έτσι μπορεί να βελτιώνεται ο κόσμος.

Στα σχολεία, πρέπει να διδάσκεται η Παράδοση.

Στους νόμους, πρέπει να λαμβάνεται υπ' όψιν η Παράδοση.

Στην κοινωνική ζωή, πρέπει να αναδεικνύεται η Παράδοση.

Έτσι οι λαοί αυτοπροσδιορίζονται στην πράξη και τότε θα κάνουν χρήσιμες συναλλαγές και σεβαστές συγκρίσεις, ακυρώνοντας κάθε πράξη επιβολής ο ένας στον άλλο.

4) Σεβαστές και αδέκαστες ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΕΠΙΤΡΟΠΕΣ να διαχειρίζονται ψηφοφορίες των πολιτών με σκοπό να αποδίδουν πολύ σημαντικά και τιμητικά βραβεία σε πολίτες για την συμπεριφορά τους.

1. Για τον σεβασμό και ευγένεια.

2. Για την αμεροληψία και την αλληλεγγύη.

3. Για την συνέπεια και την αρετή.

4. Για την εγκράτεια και την ευεγερσία.

Αυτοί οι βραβευθέντες θα τυγχάνουν ιδιαίτερης τιμής σε κάθε κοινωνική εκδήλωση και η κοινωνία θα τους παρέχει για αναγνώρισή τους δικαιώματα και ευκαιρίες για δράσεις σχετικές με τη βράβευσή τους (ομιλίες, παρουσιάσεις, σε συζητήσεις TV και ράδιο, σχολικές επισκέψεις κλπ.).

5) Ο πολίτης σύμφωνα με τις συνθήκες που ζει σε μια κοινωνία μπορεί να αναδείξει την προσωπικότητά του στο επάγγελμά του. Πολλοί πολίτες όμως έχουν ταλέντο που δεν έχει σχέση με το επάγγελμά τους.

Η ανάδειξη του ταλέντου των πολιτών τον ελεύθερο χρόνο, πρέπει να είναι μία σημαντική μέριμνα της Πολιτείας και οργανωμένα πρέπει να στηρίζει την άσκηση του ταλέντου μέσα στον ελεύθερο χρόνο καθενός.

6) Οι συνταξιούχοι είναι φορείς συσσωρευμένης γνώσης από την κοινωνία και το επάγγελμα με το οποίο δραστηριοποιήθηκαν.

Η γνώση αυτή γίνεται συνήθως χρήσιμη για τα παιδιά τους συνήθως.

Όμως η γνώση αυτή είναι χρήσιμο να γίνεται χρήσιμη και για όλη την κοινωνία.

Η Πολιτεία πρέπει να αναγνωρίσει, ότι χρειάζεται τους γέροντες, τις γνώσεις τους και τη σοφία τους και να μην τους έχει στο περιθώριο.

Η Πολιτεία μπορεί να ιδρύσει εκλεγμένες από τους γέροντες συμβουλευτικές επιτροπές, οι οποίες θα μπορούν να συμβουλευθούν θεσμικά και τους πολίτες και τους αντιπροσώπους τους.

7) Οι ενεργοί πολίτες, οι οποίοι δραστηριοποιούνται ανιδιοτελώς μέσα από μη επαγγελματικούς Συλλόγους, πρέπει να τους αναγνωρίσουμε την ανιδιοτέλειά τους, το ενδιαφέρον τους για την κοινωνία και την προσπάθεια των εθελοντών αυτών να καλύψουν δραστηριότητες που δεν καλύπτει το Κράτος.

Πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να έχουν κοινούς αντιπροσώπους των συλλόγων κατά τόπους, ώστε να συντάσσουν κοινές προτάσεις τοπικής ή κρατικής εμβέλειας, οι οποίες θα δεσμεύουν τα αντίστοιχα Κοινοβούλια ή Συμβούλια να τους απαντούν άμεσα, αιτιολογημένα, με ακρίβεια νομική και οικονομική.

Η έξοδος από τα Μνημόνια και οι «αποκλεισμένοι της ανάπτυξης»

Του **ΓΙΑΝΝΗ ΣΙΩΤΟΥ**
Δημοσιογράφου - Συγγραφέα

ΣΑΝ ΒΓΟΥΜΕ από αυτή τη φυλακή των Μνημονίων, τι θα μας περιμένει;

Η καθεστηκυία τάξη των πολιτικών επαναλαμβάνει συνεχώς μία λέξη: ανάπτυξη. Έννοια ασαφής και βολική συνάμα, αφού πίσω της μπορούν να κρυφτούν, σκληρές, επώδυνες και ανατρεπτικές αλήθειες.

Δεν θα ήταν υπερβολή αν υποστήριζε κανείς ότι η ερμηνεία της λέξης είναι εντελώς διαφορετική για τους πολιτικούς από εκείνη των απλών καθημερινών ανθρώπων που αγωνίζονται καθημερινά για το μεροκάματο.

ΣΤΗ ΔΙΚΗ ΜΑΣ περίπτωση, η χρήση της λέξης ουσιαστικά αποτρέπει τους μαστιζόμενους από την κρίση Έλληνες να θέσουν ορισμένα καίρια ερωτήματα όπως: «Ποιόν αφορά η ανάπτυξη;», «Πώς θα κατανοηθεί το κέρδος από την ανάπτυξη;», «Τι ποσοστό του μερίσματος αφορά τους εργαζόμενους και πόσο μερίσμα θα εισπράξουν οι ολιγάρχες;»

Πριν από λίγες εβδομάδες, η Oxfam της Γαλλίας

έδωσε την απάντηση για λογαριασμό των Γάλλων.

Σύμφωνα με μελέτη της για την κατανομή των κερδών από την ανάπτυξη των μεγαλύτερων γαλλικών εταιρειών, πάνω από τα δύο τρίτα (67,4%) των κερδών των εταιρειών αυτών από το 2009 μέχρι σήμερα διατέθηκαν στους μετόχους. Τα υπόλοιπα μοιράστηκαν μεταξύ των εργαζομένων και των επενδύσεων.

Σύμφωνα με εκτιμήσεις, αν οι εταιρείες είχαν διατηρήσει τα μερίσματα που διένειμαν για τη χρήση του 2016 στο ίδιο επίπεδο των μερισμάτων του 2009, τότε οι εργαζόμενοι των εταιρειών σε ολόκληρο τον κόσμο θα είχαν δει το εισόδημα τους να αυξάνεται κατά 2.000 ευρώ ετησίως.

ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ, τα πράγματα – ακόμα και μετά την έξοδο από τα Μνημόνια – είναι ακόμα χειρότερα.

Για τα εκατομμύρια των «αποκλεισμένων» που έχουν εξοστρακιστεί από την ανάπτυξη, κανείς πολιτικός δεν λέει λέξη.

Μιλάμε για τα εκατομμύρια του «Τειρεσία» που έχουν χαρακτηριστεί ως «κακοπληρωτές» και έχουν αποκλειστεί από κάθε μορφής επίσημη χρηματοδότηση.

Μιλάμε για τις εκατοντάδες χιλιάδες που βρίσκο-

νται στις λίστες των οφειλετών του Δημοσίου και των ασφαλιστικών ταμείων και οι οποίοι χωρίς φορολογική και ασφαλιστική ενημερότητα δεν μπορούν να κάνουν καμία επίσημη οικονομική συναλλαγή.

Μιλάμε για τις εκατοντάδες οφειλέτες των επιχειρήσεων τηλεπικοινωνιών, ρεύματος, νερού... που, όταν ενοποιηθούν οι λίστες, δεν θα μπορούν να έχουν πρόσβαση σε στοιχειώδη κοινωνικά αγαθά όπως το φως, το νερό και... το τηλέφωνο.

ΣΤ'ΑΛΛΗΘΕΙΑ, γιατί κανείς δεν μιλά για αυτούς; Γιατί κανείς δεν λέει ότι εκατομμύρια Έλληνες, είτε έχουμε Μνημόνια είτε βγούμε από αυτά έχουν καταδικαστεί σε ισόβιο οικονομικό εξοστρακισμό, αφού δεν θα μπορούν να παίρνουν χρηματοδότηση για να στήσουν μία επιχείρηση, δεν θα τους δίδονται τα πιστοποιητικά για να κάνουν δουλειές, δεν θα τους ανοίγονται τραπεζικοί λογαριασμοί, δεν θα μπορούν να ηλεκτροδοτήσουν τη δουλειά τους, να αποκτήσουν τηλέφωνο, ακόμα και νερό;

Γιατί κανείς δεν εξαγγέλλει πολιτικές επανένταξης αυτών των ανθρώπων στην οικονομία;

Η έξοδος και το μερίσμα που θα διανεμηθεί είναι...για λίγους. Για τους υπόλοιπους, το μόνο που έχουν να κερδίσουν είναι ένα επίδομα αποκλεισμού.

Η στάση του κόσμου απέναντι στη διαφθορά είναι διεφθαρμένη

Είναι μεγάλη η ευθύνη, όταν θέλεις να προτείνεις δημοσίως, βελτιωμένους νέους κανόνες λειτουργίας της κοινωνίας γιατί τέτοιες προτάσεις πρέπει να είναι χρήσιμες και εφαρμόσιμες, αλλά κυρίως και αποδεκτές από τους πολίτες, οι οποίοι πρέπει να αλλάζουν τις συνήθειές τους και να προσαρμοστούν σε ένα καινούριο τρόπο συμπεριφοράς και λειτουργίας τους.

Για να γίνει λοιπόν μία πρόταση κανόνων, πρέπει να αναλύσουμε και να συνειδητοποιήσουμε όχι μόνο πως λειτουργεί κάθε δημόσια δραστηριότητα, αλλά και γιατί λειτουργεί με τον τρόπο που γίνεται.

Έτσι ας καταθέσουμε συνοπτικά και ενδεικτικά μερικές βασικές διαπιστώσεις μας.

1. Το χρήμα και ο πλούτος αναδεικνύουν τον άνθρωπο στην κοινωνία και τον καθιερώνουν ως επιτυχημένο, δυναμικό, εύστροφο και ικανό.

Πως απέκτησε ο άνθρωπος αυτός τον πλούτο, δεν ενδιαφέρει κανέναν.

Αντίθετα συναγωνίζονται όσοι μπορούν να τους αποδεχτεί στο φιλικό του περιβάλλον.

Βέβαια ένας γέρος στο χωριό μου, είπε στο καφενείο σε αυτούς που συζητούσαν για τον πλούτο και συμφωνούσαν ότι τα χρήματα χαλούν τους ανθρώπους, είπε λοιπόν σχεδόν απόλυτος ότι :

ΟΧΙ χωριανοί ο πλούτος δεν χαλά τους ανθρώπους, αλλά τους ξεμασκαρώνει.

Δηλαδή δεν είναι μόνο ένα θέμα πως αποκτάται ο πλούτος, αλλά πως τον διαχειρίζεται αυτός που τον έχει.

Βαριά όμως γίνεται η ψυχή, όταν όλοι μας ακούμε στα καφενεία, στην τηλεόραση και διαβάζουμε στις εφημερίδες για τους κατέχοντες τον πλούτο, με πόση προσήλωση ακούμε τις δηλώσεις τους, πόση προθυμία υπάρχει να τους προσεγγίσουν παρατρεχάμενοι, τον αγώνα των δημοσιογράφων να τους πάρουν μία συνέντευξη.

Και στο χωριό ξεσηκώνονται να υποδεχτούν με καμάρι τον κάθε πλούσιο και όσο πιο πλούσιος είναι μεγαλύτενο και το καμάρι των συντοπιτών μας.

Αν μάλιστα επενδύσει στο χωριό και κάνει ένα, ας πούμε Super Market θα χαρούν και λίγοι θα στενοχωρηθούν που έκλεισε το μπακάικο του νοικοκύρη συντοπιτή.

Και διερωτάται κανείς, αν ο πλούσιος αυτός δημιούργησε τον πλούτο του με τα πολλά τερτίπια του λαβύρινθου των νόμων και εκμεταλλεόμενος με κάθε αθέμιτο μέσο το κοινωνικό του περιβάλλον, είναι διεφθαρμένος;

Και αν αυτός που είναι διεφθαρμένος, εμείς που τον δοξάζουμε τι είμαστε;

Λίαν επιεικώς θα έλεγα: Απληροφόρητοι.

2. Για την εξουσία θα πρέπει να δηλώσουμε ότι όσες κοινωνίες έχουν Δημοκρατία είναι οι πιο ευνοημένες ιστορικά, γιατί όσοι διαβάζουν ιστορία γνωρίζουν τις απίστευτες περιπέτειες και εκμε-

ταλλεύσεις των λαών από τους ισχυρούς εδώ και χιλιάδες χρόνια.

Και έτσι πηγαίνουμε κάθε μερικά χρόνια και ψηφίζουμε αντιπροσώπους μας για να διατηρήσουμε τη Δημοκρατία μας.

Αλήθεια όμως τι σύστημα είναι αυτή η Δημοκρατία; και μας κρατά θαυμαστές της;

Λοιπόν ακριβώς επειδή δεν είναι ένα σύστημα εξουσίας άλλα είναι μόνο ένας τρόπος συμπεριφοράς ελεύθερων πολιτών, μας εκφράζει και την αγαπάμε. Βέβαια η αγάπη δεν είναι κάτι παντοεινό, αν με πράξεις δεν συντηρείται καθημερινά.

Εξουσιοδοτούμε λοιπόν με την ψήφο μας αντιπροσώπους μας με την εντολή (ψήφο) να προσπαθήσουν να κάνουν αυτά που μας υποσχέθηκαν και συμφωνήσαμε.

Μετά όμως αν κάνουν αυτά που συμφωνήσαμε, όλα καλά, αν όμως δεν τα κάνουν όλα, μας δικαιολογούνται ότι δεν μπόρεσαν προς το παρόν να τα κάνουν και μας δίνουν ελπίδες και τους ξαναψηφίζουμε, αλλά συχνά-πυκνά κάνουν και αντίθετα πράγματα, τα οποία μας βλάπτουν, εμείς διαμαρτυρόμαστε, αλλά μας δικαιολογούνται ότι οι διεθνείς συνθήκες τους υποχρέωσαν να κάνουν διαφορετικά πράγματα και θα έλθει ο καιρός να τα αποκαταστήσουν και πάλι μας δίνουν ελπίδες και πάλι τους ξαναψηφίζουμε.

Μα θα πείτε, ας ψηφίσουμε άλλους.

Οι συνθήκες όμως που δημιουργούνται, επιτρέπουν σε δύο ή τρία κόμματα να εναλλάσσονται στην εξουσία και στην πράξη κάνουν περίπου ότι θα έκανε ΕΝΑ.

Τότε αφού δεν υπάρχουν μεγάλες διαφορές αρχίζει η συναλλαγή που φέρνει τη διαφθορά.

Και οι πολίτες ψηφίζουν για το προσωπικό τους συμφέρον προσμένοντας ειδική μεταχείριση, χριστικές πράξεις και άλλα από την εξουσία.

Και τότε κάθε κόμμα δημιουργεί ένα στρατό, ο οποίος περιμένει να ωφεληθεί ατομικά ή ομαδικά.

Και ο λαός χωρίζεται, διαιρείται με αντιπαλότητες και ο πολίτης καταντά ένας οπαδός και όχι ένας φιλάθλος που του αρέσει και υπερασπίζεται το σωστό και το ωραίο όπου και αν αυτό βρίσκεται.

Αυτή λοιπόν τη διαφθορά ποιος τη στηρίζει;

Και γιατί ο κάθε πολίτης παραιτείται και δέχεται την επιβολή εις βάρος του, πράξεων και νόμων που τον ζημιώνουν.

Γιατί υπερασπίζεται μια συγκεκριμένη εξουσία και όχι ΤΗΝ ΚΑΘΕ ΜΙΑ ΧΡΗΣΙΜΗ πράξη της οποίας εξουσίας.

Και τέλος γιατί έχει παραιτηθεί της δικής του άποψης για κάθε θέμα;

Νομίζει ότι ο αντιπρόσωπός του βουλευτής είναι παντογνώστης και τον ακολουθεί σε κάθε περίπτωση.

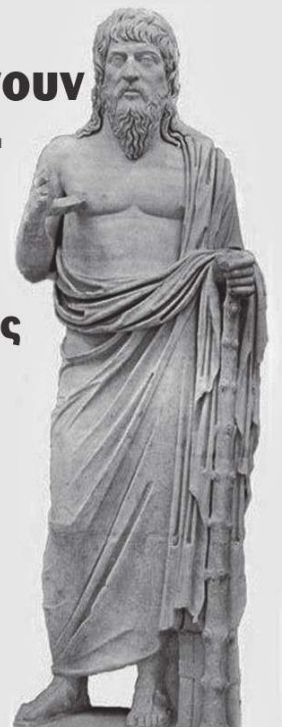
Ε λοιπόν, υπάρχουν και ανάξιοι και άδοιοι και άσχετοι των κοινωνικών θεμάτων και ανάλητοι που δεν ζητούν συγνώμη για τις πράξεις τους και πρόθυμοι εξυπηρέτησης κυρίως μεγάλων συμφερόντων, αλλά ξέρουν

πολύ καλά να αυτοσχεδιάζουν προγραμματισμένες ελπίδες.

Ο οπαδός έχει διαφθαρεί από τη διαφθορά.

Οι αδιάφοροι είναι συνεργοί και συνένοχοι για όσα δεινά συμβαίνουν στο λαό.

Ηράκλειτος

ΤΟ ΣΤΙΦΑΔΟ, ΤΟ ΑΕΠ ΚΑΙ Η ΝΕΜΕΣΙΣ

Του **ΓΙΑΝΝΗ ΣΙΩΤΟΥ**
Δημοσιογράφου - Συγγραφέα

ΤΙΣ ΤΕΛΕΥΤΑΙΕΣ ΗΜΕΡΕΣ έγκριτοι οικονομολόγοι, Έλληνες και ξένοι, σαν τους βιβλικούς προφήτες, έκαναν χρησμούς που αφορούσαν το πόσο θα αυξηθεί το ΑΕΠ, δηλαδή η αξία όλων των αγαθών και υπηρεσιών που θα παραχθούν στην Ελλάδα τον επόμενο μισό αιώνα. Οι χρησμοί αυτοί μου θύμισαν έναν γέρο. Νησιώτης.

Είχε φάει όλη του τη ζωή στα χωράφια. Ήξερε τους καιρούς, τους σπόρους και μπορούσε να διακρίνει τη δύναμη που έκρυβε το χώμα. Τα πρωινά της Κυριακής, μετά την εκκλησία, κάποιος τον ρωτούσαν:

«Μπάρμπα, του χρόνου η σοδειά θα πάει καλά;» Αυτός τους κοίταζε με ένα περιπαικτικό βλέμμα και τους απαντούσε: « Όποιος πιστεύει ότι μπορεί να πει σήμερα πόσα κιλά ντομάτες θα μαζέψει αύριο το πρωί, είναι σαν να χλευάζει τον Θεό».

Δεν θα ήταν υπερβολή αν υποστήριζε κανείς ότι τόσο εκείνοι που έγραψαν και ενέκριναν το κείμενο για την ελληνική οικονομία τις επόμενες δεκαετίες, όσο και οι άλλοι που ασκούν κριτική, ουσιαστικά χλευάζουν, διότι γνωρίζουν ότι κανείς δεν μπορεί να κάνει ρεαλιστικές προβλέψεις για 10 ή 20 ή 30 ή 40 χρόνια. Η αξία αυτών που λένε και εκείνων που γράφουν είναι ίδια με εκείνη μιας λευκής κόλλας χαρτιού.

Άλλωστε, αν μπορούσαν να υπάρχουν ρεαλιστικές προβλέψεις, τότε θα είχαν αποτραπεί όλες οι οικονομικές κρίσεις.

Όμως επιμένουν. Το αποτέλεσμα; Οι μεν οικονομολόγοι να ντύνουν την άγνοιά τους με τον μανδύα της βεβαιότητας, οι δε πολιτικοί να αξιοποιούν αυτή την επίπλαστη «βεβαιότητα» για να σκορπούν προσδοκίες και ελπίδες.

(Η συλλογιστική του συγγραφέως) με έκανε να παραλληλίσω τον τρόπο υπολογισμού του ΑΕΠ με τις ... συνταγές μαγειρικής.

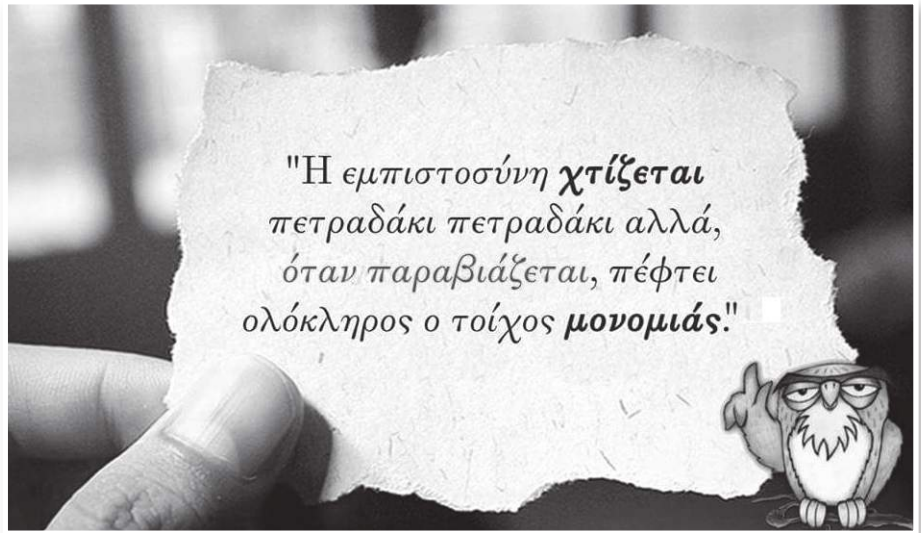
Φυσικά, μεταξύ του ΑΕΠ και του στιφάδου υπάρχουν διαφορές, όπως η αμεσότητα. Το στιφάδο το τρως και είτε σ' αρέσει, είτε όχι. Στο ΑΕΠ πρώτα πληρώνεις και μετά το... γεύεσαι. Η άλλη διαφορά είναι ότι η συνταγή μαγειρικής είναι μία απλή συνάρτηση που βασίζεται σε πραγματικά υλικά (κρεμμύδια, λαγός, λάδι, κλπ), των οποίων η επεξεργασία γίνεται σε πραγματικές συνθήκες (π.χ. μία ώρα βράσιμο σε χαμηλή φωτιά). Αντίθετα, η «συνταγή» του ΑΕΠ χρησιμοποιεί άυλες αξίες, αλγόριθμους βασισμένους σε υποθέσεις και στατιστικά μοντέλα που προέκυψαν από παραδοχές και αφαιρέσεις. Αυτές οι διαφορές φαίνονται στο αποτέλεσμα. Στη μία περίπτωση έχεις ένα νόστιμο φαγητό.

Στην άλλη, ένα άυλο επινόημα, που μπορεί να είναι ένας στατιστικός... Φρανκενστάιν.

Ο μοναδικός τρόπος για να αποφευχθούν πολιτικά και οικονομικά «τέρατα», είναι η... δημοκρατία. Δηλαδή οι σταθερές συνθήκες που θα λειτουργεί η κοινωνία και το κράτος. Η δικαιοσύνη για όλους, η έντιμη ανισότητα, η διαφάνεια που φέρνει τη γνώση στον πολίτη κλπ. Αυτά θα φέρουν την ανάπτυξη και όχι οι αριθμοί.

Υπό το πρίσμα αυτό, οι προβλέψεις και οι υποχρεώσεις που θα ορίζουν τη ζωή μας τον επόμενο μισό αιώνα δεν είναι απλός χλεύη, αλλά Ύβρις και το εύλογο ερώτημα είναι αν και πότε θα έλθει η Νέμεσις.

ΕΛΛΕΙΜΜΑ ΕΜΠΙΣΤΟΣΥΝΗΣ

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΗΣ ΕΜΠΙΣΤΟΣΥΝΗΣ, από την αρχαιότητα μέχρι και σήμερα, αποτελεί τον σημαντικότερο παράγοντα αρμονικών σχέσεων μεταξύ των ανθρώπων που συνυπάρχουν στην οικογένεια, στην κοινωνία, στη χώρα και στον κόσμο. Αποτελεί κρίσιμο παράγοντα ομαλής συμβίωσης, χωρίς ή καχυποψία, οι συγκρούσεις και απογοητεύσεις να υπονομεύουν τις κοινωνικές, τις πολιτικές και τις οικονομικές σχέσεις.

Το έλλειμμα εμπιστοσύνης, ειδικότερα στη χώρα μας, προκαλεί μια σειρά από προβλήματα. Από την καθήλωση των περισσότερων ελληνικών επιχειρήσεων στο μικρό οικογενειακό μέγεθος, προφανώς λόγω έλλειψης εμπιστοσύνης σε εκτός οικογενείας στελέχη, μέχρι τη δαιδαλώδη νομοθεσία για τις δημόσιες προμήθειες και τους γραφειοκρατικούς ελέγχους αδειοδότησης επενδύσεων. Στα παραπάνω, αν προστεθεί και η συχνά εύλογη «καχυποψία» των τραπεζών στη δανειοδότηση των επιχειρήσεων, δημιουργείται ένα αντιαναπτυξιακό περιβάλλον, όπου οι ειλικρινείς πρωτοβουλίες χάνονται μέσα στη «θάλασσα» της καχυποψίας και των ελέγχων.

Ωστόσο, το μεγαλύτερο πρόβλημα είναι η έλλειψη εμπιστοσύνης που δείχνουν οι Ευρωπαίοι δανειστές μας απέναντι στη χώρα μας.

ΟΙ ΕΥΡΩΠΑΙΟΙ δανειστές μας δεν φαίνεται να έχουν εμπιστοσύνη ότι η χώρα μας θα τηρήσει τις δεσμεύσεις της και συνεπώς επιβάλλουν ελέγχους και θέτουν προϋποθέσεις για την ελάφρυνση του χρέους περισσότερες από ό,τι σε άλλες χώρες που βρέθηκαν σε ανάλογη θέση. Στο ελληνικό πολιτικό της σύστημα εναπόκειται να πείσει τη διεθνή κοινότητα για την αξιοπιστία του, ενώ παράλληλα πρέπει να εμπνεύσει εμπιστοσύνη στους εγχώριους και ξένους επενδυτές, ώστε να επενδύσουν στη χώρα μας.

Το πολιτικό σύστημα ασύδοτα και ανερευθίαστα, ειδικά πριν μερικές 10ετίες με τις πράξεις του, τις αμέλειες και τις σκοπιμότητές του, υπερχρέωσε τον ελληνικό λαό.

Όταν πια τελείωσε η εποχή των διορισμών στο Δημόσιο (το 1980 ήταν περίπου

420.000 υπάλληλοι και αντί να εκσυγχρονισθούν οι υπηρεσίες με μηχανοργάνωση κλπ., μέχρι το 2005 περίπου αυξήθηκαν σε 900.000 περίπου.

Οι επί πλέον 500.000 χιλιάδες προσληφθέντες, κοστίζει καθένας μόνο οι μισθοί και οι ασφάλειες (χωρίς άλλες παροχές) 1.300.000 € για την περίοδο αυτή. Δηλαδή κόστισαν 650.000.000.000 € (εξακόσια πενήντα δις ευρώ), όσο το δημόσιο χρέος και παραπάνω.

Έτσι το Δημόσιο δεν μπορούσε να προσλάβει άλλους και οι ιστορίες που δεν είχαν γραφεία και καρέκλες οι υπάλληλοι είναι πολλές.

Στη συνέχεια το πολιτικό σύστημα με ασύδοτο επίσης δανεισμό του κράτους οδήγησε την κοινωνία σε υπερχρέωση, αλλά και εγκληματική εκμετάλλευση (πανωτόκια τραπεζών, μετά το χρηματιστήριο, μετά οι περιουσίες κλπ. των ασφαλιστικών φορέων), με στόχο να διατηρήσει με αυτούς τους τρόπους την εξουσία.

Το πολιτικό σύστημα ανήμπορο να αντιδράσει παρέδωσε τη χώρα στους δανειστές, γιατί δεν είχε τη γενναιότητα μόνο του, να αναγνωρίσει τις πράξεις του και όλοι μαζί να αντιμετωπίσουν την κατάσταση και να κτίσουν τη νέα εποχή.

Όλα αυτά είναι γνωστά παγκοσμίως και στηρίζονται από αυτές τις δυνάμεις που θέλουν την Ελλάδα πλήρως ελεγχόμενη.

Με λίγα λόγια αυτές οι ιστορικές πράξεις του πολιτικού συστήματος όχι μόνο δεν ξεχνιούνται, αλλά ο λαός και οι έμπειροι δανειστές βλέπουν ότι η νοστορπία «της καρέκλας» και «του πελάτη» στο ελληνικό πολιτικό σύστημα δεν αλλάζει.

Και μόνο γι' αυτόν τον λόγο, η εθνική μειοδοσία συνεχίζεται, γιατί κανείς δεν έχει εμπιστοσύνη σε αυτό το πολιτικό σύστημα και όλα τα πληρώνει ο λαός.

Συνεπώς, η εξάλειψη του ελλείμματος εμπιστοσύνης έχει την ίδια, αν όχι μεγαλύτερη σημασία με την εξάλειψη των οικονομικών ελλειμμάτων (δημοσιονομικό και εξωτερικών πληρωμών), που με τόσες θυσίες επιβλήθηκαν στη χώρα μας τα τελευταία χρόνια.

Φορολογούν τις τράπεζες για να πληρώσουν τις συντάξεις

Στην Ισπανία, που δεν υπέγραψε ποτέ της μνημόνιο, καθ' όλη τη διάρκεια της κρίσης, οι συντάξεις ποτέ δεν μειώθηκαν. Απλά αυξάνονταν μόνο 0,25% ετησίως.

Και τώρα που η χώρα φαίνεται να βγαίνει από την κρίση, οι συντάξεις πρόκειται να αυξηθούν ακόμα περισσότερο στο πλαίσιο του προϋπολογισμού «αντι λιτότητας», που ψήφισε η κυβέρνηση Ραχόι πριν εγκαταλείψει την εξουσία.

Ο νέος προϋπολογισμός προβλέπει μείωση των φόρων στα κατώτερα εισοδήματα: εργαζόμενοι που κερδίζουν λιγότερα από 14.000 ευρώ ετησίως εξαιρούνται της φορολογίας εισοδήματος, ενώ προβλέπονται σημαντικές βελτιώσεις στη φορολογία όσων κερδίζουν έως 18.000 ετησίως.

Όμως η μεγαλύτερη έκπληξη του νέου προϋπολογισμού ασφαλώς είναι η αύξηση στις συντάξεις. Αψηφώντας τις γνωστές Κασσάνδρες, που όπως και στην Ελλάδα δεν κουράζονται να επαναλαμβάνουν τις τελευταίες δεκαετίες το γνωστό παραμύθι περί της «μη βιωσιμότητας του συνταξιοδοτικού συστήματος», η κυβέρνηση Ραχόι αποφάσισε αύξηση που φτάνει έως και το 3% για τις χαμηλότερες συντάξεις.

ΑΛΛΑ πως θα χρηματοδοτηθούν οι πληρωμές όταν τα συνταξιοδοτικά ταμεία της χώρας φαίνεται να είναι ελλειματικά;

Προκειμένου να λύσει αυτό το πρόβλημα η νέα σοσιαλιστική κυβέρνηση του Πέδρο Σάντσεθ αποφάσισε να επιβάλει έναν ειδικό φόρο στις τράπεζες, τα έσοδα από τον οποίο θα χρηματοδοτούν αποκλειστικά τις συντάξεις. Όπως δήλωσε πρόσφατα η υπουργός Φορολογικών Εσόδων, Μαρία Χεσούς Μοντέρο, «πρόκειται για ένα νέο είδος φόρου που δεν τον βρίσκουμε μέχρι σήμερα σε άλλες χώρες της Ευρώπης. Το ύψος του φόρου και άλλες λεπτομέρειες αναμένεται να προσδιοριστούν στο άμεσο μέλλον.

Υπάρχει μια βασική διαφορά μεταξύ της Ισπανίας και της Ελλάδας στο θέμα αυτό. Όλα τα ισπανικά πολιτικά κόμματα, τόσο της δεξιάς, όσο και της κεντροδεξιάς, υποστήριζαν πάντα την αύξηση των συντάξεων.

Στην Ελλάδα η συναίνεση αυτή δεν υπήρχε, καθώς απ' ό,τι φαίνεται μεγάλα πολιτικά κόμματα εκλιπαρούσαν τους δανειστές να... μειώσουν τις συντάξεις.

ΕΡΩΤΗΣΗ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ: είναι δυνατόν πολιτικά κόμματα να συμφωνούν και να θέλουν μειώσεις συντάξεων;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: ΝΑΙ, γιατί έχουν ασπασθεί τη γερμανική άποψη λιτότητας των πολιτών, για να δυναμώσουν οι εταιρείες.

Η άλλη άποψη (ΗΠΑ, Ισπανίας κλπ) επιλέγει ότι μεγαλύτεροι μισθοί και συντάξεις, φέρνουν κατανάλωση και έτσι ωφελούνται οι επιχειρήσεις.

Ποιοι δημιούργησαν το Παγκόσμιο χρηματοπιστωτικό σύστημα

Οι ΑΡΓΥΡΑΜΟΙΒΟΙ, οι ΤΟΚΟΓΛΥΦΟΙ, οι ΕΝΕΧΥΡΟΔΑΝΕΙΣΤΕΣ, οι ΔΑΝΕΙΣΤΕΣ και οι ΤΡΑΠΕΖΙΤΕΣ είναι πανάρχαια επαγγέλματα, τα οποία ανάλογα την εποχή και την κοινωνία, είχαν την σημαντικότητα τους.

Πέρασαν όμως τα χρόνια, τα εμπόρια διεθνοποιήθηκαν και οι μαζικές παραγωγές προϊόντων, από τις όλο και πιο αυτόματες μηχανές, κατέκλησαν τις κοινωνίες και χιλιάδες βιομηχανίες και κάθε είδους επιχειρήσεις γιγαντώθηκαν.

Οι έμποροι, οι βιοτέχνες, οι βιομήχανοι και άλλοι επιχειρηματίες δεν ασχολούνται πλέον με την εσωτερική οργάνωση της επιχείρησης, αλλά βλέπουν και την ίδια την επιχείρησή τους, ως ένα προϊόν.

Έτσι τους ενδιαφέρει η συνολική αξία της επιχείρησής τους (η οποία αξιολογείται και από την ικανότητά της να παράγει αυξανόμενα κέρδη) με αποτέλεσμα να εθιστούν όλοι στη σκέψη ότι μπορούν να εμπορευτούν και την ίδια την επιχείρησή τους.

Κάπως έτσι άρχισε το μεγάλο χρηματοπιστωτικό πανηγύρι.

Νομιμοποίησαν ΤΙΤΛΟΥΣ (που ονόμασαν μετοχές), οι οποίοι αντιπροσωπεύουν την αξία της επιχείρησης.

Εμπορεύονται τους ΤΙΤΛΟΥΣ αυτούς είτε ιδιωτικά, είτε μέσα από επίσημους οίκους εμπορίας ΤΙΤΛΩΝ, τα λεγόμενα ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΑ και από το εμπόριο αυτό απεκόμιζαν τεράστια κέρδη ή έχαναν τις περιουσίες τους.

Εδώ ακριβώς κυριάρχησε το ένστικτο του ΤΖΟΓΟΥ.

Οι άνθρωποι αυτοί έγιναν ΤΖΟΓΑΔΟΡΟΙ και για να γίνεται όσο καλλίτερα η δουλειά τους αυτή ιδρύθηκαν (συνήθως από τους ίδιους) βοηθητικές γι' αυτούς ΣΥΜΒΟΥΛΕΥΤΙΚΕΣ ΕΤΑΙΡΕΙΕΣ ή ΕΤΑΙΡΕΙΕΣ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΕΩΝ ή ΕΤΑΙΡΕΙΕΣ ΠΡΟΓΝΩΣΕΩΝ κλπ. και δημιουργήθηκε ένα δαιδαλώδες σύστημα αλληλοεξαρτώμενων, μέσα στο οποίο και οι ίδιοι δημιουργοί του δεν είναι βέβαιοι για τίποτε.

Τότε έμπειροι και σπουδαγμένοι στο σύστημα,

διαχειριστές συνήθως άπληστοι και υπόλογοι στους ιδιοκτήτες του πλούτου, ανέλαβαν, δημιουργώντας διαχειριστικές εταιρείες τις οποίες εμπιστεύονταν οι ιδιοκτήτες του πλούτου (επιχειρηματικών κερδών, μετοχών εταιρειών κλπ) και τους έδιναν το δικαίωμα διαχείρισης του πλούτου τους, με υψηλότερες προμήθειες στα κέρδη και αυτό τους έκανε συχνά αρπακτικά για να αποκτήσουν και αυτοί δικό τους πλούτο από τα κέρδη.

Μέσα σε όλα αυτά συμφώνησαν και οι πολιτικοί ναβάλουν σε αυτό το παγκόσμιο ΚΑΖΙΝΟ το οποίο με νόμους νομιμοποίησαν τα λεφτά του λαού τους (ασφαλιστικές εισφορές που είναι το 45% του παγκόσμιου κεφαλαίου, τις αποταμιεύσεις, τις κοινωνικές περιουσίες κλπ).

Μέσα σε αυτό το σύστημα παίζονται και τα δάνεια των κρατών. Τα δάνεια αυτά τα εκπροσωπούν κάτι άλλοι τίτλοι που ονόμασαν ΟΜΟΛΟΓΑ και ανάλογα την πιθανότητα έγκαιρης εξόφλησής τους από το κράτος ανεβοκατεβαίνει η ζήτησή τους και η αξία τους, αλλά στις κακές πληρώνει πάντα ο λαός.

Και μέσα σε αυτό το παγκόσμιο σύστημα, οι διαχειριστές των κεφαλαίων, ως έμπειροι έκαναν και προβλέψεις.

Και στοιχημάτιζαν για τις προβλέψεις τους και κέρδιζαν ή έχαναν λεφτά. Έτσι απλά.

Αλλά οι ισχυρότατοι διαχειριστές μπορούσαν να δημιουργούν γεγονότα στις κοινωνίες (ακόμα και πολέμους) και να επηρεάζουν τις συνθήκες για να κερδίσουν με τις προβλέψεις τους.

Φτάσανε λοιπόν στο σημείο να εκδίδουν νόμους τίτλους της αξίας ορυκτών και γεωργικών-νοσηφικών προϊόντων (πετρέλαιο, χρυσό, ασήμι, λοιπά μέταλλα, αέριο, λάδι, καφέ κλπ.) προαγοράζοντας μελλοντικές παραγωγές με συγκεκριμένες τιμές και επεδίωκαν έτσι να κερδίσουν, επηρεάζοντας με πολιτικές αποφάσεις, τις συνθήκες και τους όρους των μελλοντικά παραγομένων προϊόντων.

Αυτή είναι η ελεύθερη αγορά;

Ναι είναι ελεύθερη αγορά, αλλά μόνο γι' αυτούς και μάλιστα Αγορά Ελεύθερης Ασυδοσίας.

Μέσα σε όλο αυτό το σύστημα μπήκαν και οι παλιές κλασικές τράπεζες, οι οποίες ξέφυγαν πλέον του σκοπού τους, δηλαδή της αποταμίευσης και της αναπτυξιακής διανομής του χρήματος και έγιναν και αυτές παίκτες του Παγκόσμιου Καζίνο και μάλιστα κυνηγώντας κέρδη, ρισκάροντας κυρίως ξένα χρήματα, τα οποία έχουν μερίδιο στις ζημιές, χωρίς να ενημερώνουν καν τους ιδιοκτήτες των χρημάτων.

Τώρα γιατί τα περιγράψαμε όλα αυτά;

Τα περιγράψαμε για να συνειδητοποιούν οι πολίτες ότι δεν υπάρχει ένας παγκόσμιος και παντοδύναμος δράκος.

Μην είμαστε φοβισμένοι.

Άπληστα συνήθως ανθρωποειδή, αποκτώντας τεράστιο πλούτο ή διαχειριζόμενοι αυτόν, σκέφτονται ότι θα δημιουργήσουν μια παγκόσμια αγέλη ανθρώπινων ζωοειδών, οι οποίοι ικανοποιημένοι από απόλυτες ελευθερίες και αηδιαστικές καταχρήσεις ή χαρούμενες απασχολήσεις, με δυνατότητα απόκτησης τηλεόρασης (για να τους χαλιναγωγούν), αυτοκινήτου (για να είναι ελεύθεροι) ΙΝΤΕΡΝΕΤ (για να μπερδεύουν το ψεύτικο από το αληθινό και το ανήθικο με το ηθικό).

Και έτσι όπως τελειώνουν όλα τα παραμύθια θα λένε αυτοί είναι καλά και εμείς καλλίτερα.

Ας καταλάβουν όμως ότι πάντα, όλα έχουν ένα τέλος.

Αν δεν αξιολογούν από πού θα έλθει το τέλος αυτής της υλιστικής κυριαρχίας θα πρέπει τουλάχιστον να το γνωρίζουν.

Και εμείς συνέχεια θα το υπενθυμίζουμε.

Στο τέλος νικούν οι πανανθρώπινες αξίες, που κάθε άνθρωπος άλλωστε έχει μέσα του.

Το πώς νικούν είναι αργόσυρτο, αλλά σταθερό. Αρκεί να το σκεφτόμαστε πιο πολύ.

Τρόποι και δρόμοι ειρηνικοί υπάρχουν. Αρκεί να τους ξεσκεπάσουμε συζητώντας.

ΟΙ «ΡΗΤΟΡΕΣ» ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

Του **ΣΩΤΗΡΗ ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΥ**
Συγγραφέα

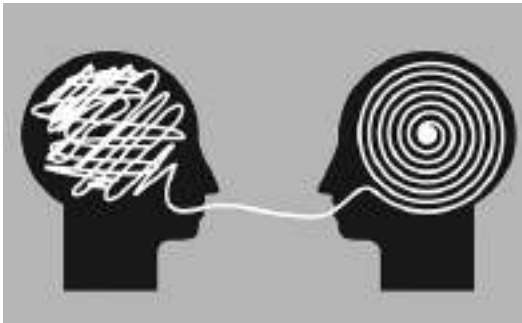
Η ΡΗΤΟΡΙΚΗ γεννήθηκε μέσα στη Δημοκρατία. Εκεί αναπτύχθηκε, αλλά κι εκεί έφτασε στα όριά της. Ένας λόγος που εκφωνούνταν στην Εκκλησία του Δήμου, απέβλεπε να προβάλλει μια πολιτική πρόταση, να εξηγήσει τον σκοπό της και τέλος, να πείσει τους ακροατές-πολίτες.

Εδώ και αρκετά χρόνια, οι αντιπρόσωποι του έθνους δεν έχουν καμιά σχέση με τη ρητορική. Πολλοί απ' αυτούς δεν εκφωνούν τους λόγους τους, αλλά τους διαβάζουν.

Το κυριότερο, όμως, είναι ότι δεν είναι δικοί τους. Έχουν αναθέσει σε κάποιους λογογράφους, οι οποίοι έχουν ράψει ένα κουστούμι που δεν είναι στα μέτρα αυτού που το παράγγειλε.

Όταν όμως τον διαβάσει ο βουλευτής από το βήμα της Βουλής, λίγα καταλαβαίνεις. Κι αυτό γιατί ένας γραπτός λόγος δεν μπορεί να λειτουργήσει ως προφορικός, δεν ενημερώνει, δεν πείθει.

Άσχετος με το κείμενο που έχει μπροστά του και ξέροντας ότι τον παίρνει η κάμερα, αφήνει να ξεχειλίσει το ταλέντο της υποκριτικής. Ηθοποιός εκ του προχείρου χειρονομεί, φωνάζει, ξεκουμπώνει το σακάκι του, πίνει και ξαναπίνει νερό.

Τώρα, ή έχασε τις γραμμές του κειμένου ή θυμήθηκε ότι τον βλέπουν οι ψηφοφόροι του. Λάβρος υποστηρικτής των ψηφοφόρων του, κατακεραυνώνει τους αντιπάλους του.

Άλλοτε πάλι, για να συκινήσει την εκλογική του πελατεία, δείχνει λυπημένος για πράγματα που τον υπερβάνουν και ανυποχώρητος για πράγματα που δεν πρόκειται να υπερασπιστεί. Κι όλα αυτά, όχι μόνο όταν οι παρόντες βουλευτές είναι αρκετοί, αλλά ακόμη κι όταν είναι σχεδόν άδεια αίθουσα. Θα σκέφτεται «να' ναι καλά η τηλεόραση».

Όλα αυτά μπορεί κανείς να τα παραβλέψει. Τι γίνεται όταν βρεθεί «επί προσωπικού»; Ποιος είδε τον Θεό και δεν φοβήθηκε. Άστραψε και βρόντηξε. Επιτίθεται κατά του συναδέλφου του που του δημιούργησε «πρόβλημα» και με ανοίκιο τρόπο εκστομίζει λέξεις που δεν διανοείσαι ούτε να τις σκεφτείς. Γίνεται ο ίδιος ο χειρότερος υβριστής. «Κατακεραυνώνει» τον αντίπαλό του με απρεπείς χαρακτηρισμούς, ομιλεί για σκευωρία και πλεκτάνη.

Και το χειρότερο, αντί να απαντήσει στο επίμαχο θέμα, ανοίγει υποθέσεις πραγματικές ή φανταστικές που αφορούν τον συνάδελφό του.

ΚΙ ΑΥΤΗ ΤΗΝ ΕΙΚΟΝΑ τους τη μεταφέρουν και εκτός Κοινοβουλίου.

Καλεσμένοι σε κάποιο πάνελ κοιτάζουν τον φακό με αυταρέσκεια, με μια ανεξήγητη σιγουριά ότι κατέχουν τη γνώση, ότι έχουν τη λύση διά πάσαν νόσον.

Πολύξεροι, ανήξεροι, αεράτοι, αεριτζήδες,

πουλάνε αέρα κοπανιστό σε όσους τους παρακολουθούν., Άλλωστε τι έχουν να χάσουν, την τσόχα ή τα ραφτικά;

Έτσι έκαναν πάντα. Αλαζόνες, ανεύθυνοι, κρυμμένοι πίσω από τον νόμο περί ευθύνης υπουργών, έκαναν σχέδια και μάλιστα πρόχειρα, στα κεφάλια των συμπολιτών τους αδιαφορώντας για το μέλλον τους και φροντίζοντας για το δικό τους. Μιλούν επί παντός επιστητού, διακόπτουν τον συνομιλητή τους, δεν δέχονται όμως να τους διακόπτουν.

Δηλώνουν ότι θέλουν να ολοκληρώσουν τη σκέψη τους, αλλά όσο χρόνο να τους δώσει ο παρουσιαστής, αυτοί είναι οι μοναδικοί εκπρόσωποι της ασάφειας, της γενικόλογιας, του παραλόγου κι ενός συναισθηματισμού που αντιστρατεύεται τη λογική.

Αν η συζήτηση εξελίσσεται ομαλά, είναι ευγενείς, μιλίχιοι, ανεκτικοί. Αν όμως, στραφεί ενάντια στις ιδέες τους ή το πρόσωπό τους, τότε γίνονται οξύθυμοι, μαχητικοί, ακόμη και χυδαίοι.

Πάνω απ' όλα τι τιμή μας. Μα η τιμή, τιμή δεν έχει.

Υπερπαραγωγή «πολιτικής» σε... κομματικούς βιότοπους

Του **ΘΑΝΑΣΗ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ**

Τα ιερά των κομμάτων είναι θεσμικά προστατευμένες περιοχές – κάτι σαν βιότοποι.

Σαν βιότοποι στους οποίους κυριαρχεί η αυθεντία της κλειστής ομάδας συνομιλητών, όπου κατακρημνίζεται το αυτονόητο, ο Λόγος, οι επιστήμες και το (κοινό καλό).

Τα κόμματα, για τους πιο τυχερούς – κληρονόμους παλιότερων στελεχών ή εθνοπατέρων, λειτουργούν και ως χώροι εντατικής προπόνησης αυριανών στελεχών και ηγετών.

Λειτουργούν σαν ομάδες μέσα στα κόμματα γνωστές ως ενδοκομματική αντιπολίτευση.

Διατηρούν αρχεία φακέλων για πράξεις και παραλείψεις πολιτικών αντιπάλων και στρατούς εκκαθάρισης.

Εκτός από τα λίγα παραπάνω, οι κομματικοί βιότοποι λειτουργούν και ως κατασκευαστές

και τροφοδότες των ειδήσεων.

Το μέσον καθορίζει την πολιτική ατζέντα.

Πιστεύουν ότι πρόκειται για μια παραγωγική πολιτικής ποιοτικά ανώτερης από τις κουβέντες του καφενείου.

Ένα μεγάλο μέρος της πληθωριστικής «πολιτικής» τους είναι προπαγανδιστικό που ισοδυναμεί με απόλυτη πλαστογραφία της πραγματικότητας.

Έτσι, αιφνής αλλάζει το νόημα της φτώχειας, της ανισότητας, της ανεργίας, της εκμετάλλευσης, του χρέους, εντέλει της κοινωνικής και εθνικής ταπεινώσης. Τα γεγονότα τα οποία δεν θα έπρεπε να έχουν συμβεί παραμένουν άγνωστα. Τι γίνεται με όλη αυτή τη χολιγουντιανή υπερπαραγωγή πολιτικής»;

Οι Έλληνες βρίσκονται αντιμέτωποι με μια «πολιτική αργόσχολη τάξη» (απλώς οι εξαιρέσεις βεβαιώνουν τον κανόνα), που είναι υπερασχολημένη με την παραγωγή παραπολιτικής.

Τα μέλη – στελέχη, δημοσίως, όχι μόνο δεν διδάσκουν φειδώ, μέτρο, όχι μόνον δεν διορθώνουν τα λάθη τους, αλλά επιδεικνύουν αξιοσημείωτο αυτοθαυμασμό και ικανότητα να μην ακούνε τίποτα και κανέναν.

ΟΙ ΒΙΟΤΟΠΟΙ ΤΟΥΣ έχουν μετατραπεί σε εργαστήρια επιμόρφωσης αυθημάτων, τακτικών και ταμεία μέτρησης οπαδών και αντιπάλων.

Αναγνωρίζουν τις ευθύνες τους μόνον απέναντι στα κόμματα τους.

Προκρίνουν ομάδες συμφερόντων που και αυτές με τη σειρά τους ευεργετούν τα κόμματα, αδιαφορώντας για το σύνολο.

Οι επιλογές θεωρούνται καλές ή κακές, όχι στη βάση αξιών, αλλά σύμφωνα με το ποιος τις υλοποιεί.

Κοντολογίς, είναι προφήτες αυτοεκπληρωμένων, καλών ή συμφορών, που απέχουν από την πολιτική.

Και αύριο τι; Οι πίθηκοι;

ΔΟΚΙΜΑΣΤΕ ΤΙΣ ΓΝΩΣΕΙΣ ΣΑΣ ΓΙΑ ΤΟ ΔΗΜΟΣΙΟ

Του **ΑΝΔΡΕΑ ΔΡΥΜΙΩΤΗ**

Ενας καλός φίλος μου έστειλε ένα πρωτότυπο κουίζ με 15 ερωτήσεις. Ευτυχώς, μου έστειλε και τις απαντήσεις, γιατί ομολογώ ότι πολύ δύσκολα θα εύρισκα τις σωστές απαντήσεις. Η πρώτη μου αντίδραση ήταν να απορρίψω το κουίζ σαν fake news (λάθος νέα).

Η περιέργεια όμως υπερίσχυσε και αποφάσισα να απευθυνθώ σε έναν άλλο καλό φίλο, ο οποίος είναι ο άνθρωπος που γνωρίζει τα της Δημόσιας Διοίκησης όσο κανένας άλλος. Πρόκειται για τον δρ Παναγιώτη Καρκατσούλη, καθηγητή στη Σχολή Δημόσιας Διοίκησης, ο οποίος το 2012 ανακηρύχθηκε σαν ο «καλύτερος δημόσιος υπάλληλος στον Κόσμο». Αυτός λοιπόν μου επιβεβαίωσε ότι πράγματι όλες οι απαντήσεις αληθεύουν, γ' αυτό και αποφάσισα να σας κοινοποιήσω το αποκαλυπτικό κουίζ.

Απολαύστε το ερωτηματολόγιο και οι σωστές απα-

A. 5, B. 35, **Γ. 105**

7. Τον Σεπτέμβριο απασχολούνταν στις κεντρικές υπηρεσίες των υπουργείων 957 σύμβουλοι – μετακλητοί υπάλληλοι. Πόσοι απασχολούνται σήμερα;

A. Οι μισοί: 477, B. Οι ίδιοι, **Γ. Οι διπλάσιοι 1.814**

8. Αν μειώσουμε τη γραφειοκρατία κατά 25%, πόσες θέσεις εργασίας θα δημιουργηθούν στον ιδιωτικό τομέα;

A. 3.000, B. 17.000, **Γ. 25.000**

9. Γενικός Γραμματέας Υπουργείου αποφασίζει να επισκεφθεί το Άγιον Όρος. Τα έξοδά του θα καλυφθούν από:

A. Μέρος από τον ίδιο και μέρος από το υπουργείο, B. Τον ίδιο, **Γ. Το υπουργείο**

10. Τι ποσό δαπανά ετησίως το ελληνικό κράτος για ταχυδρομικά έξοδα;

A. 1,7 εκατ., B. 18,3 εκατ., **Γ. 38,1 εκατ.**

11. Πόσοι φορείς εμπλέκονται στο κλείσιμο μιας χωματερής;

ντήσεις είναι το Γ. και Δ., οι οποίες επισημαινονται με bold (μαυρισμένα) γράμματα.

1. Πόσο κοστίζει η γραφειοκρατία στην ελληνική οικονομία κάθε χρόνο;

A. 4 δισ., B. 8 δισ., **Γ. 12 δισ.**

2. Τι ποσοστό του κέρδους ενός ελεύθερου επαγγελματία πηγαίνει στο κράτος (φόροι και εισφορές);

A. 24,5%, B. 34,5%, **Γ. 54,5%**

3. Έστω ότι έχετε μια εμπορική διαφορά με κάποιον. Σε πόσο καιρό θα λυθεί αν πάτε στα δικαστήρια;

A. 8 μήνες, B. 2,5 χρόνια, **Γ. 4 χρόνια.**

4. Πόσα κτίρια μισθώνουν τα 15 υπουργεία στην Αττική;

A. 55, B. 155, **Γ. 255.**

5. Πόσοι είναι οι φορείς του Δημοσίου που αρνούνται να απογραφούν;

A. 204, B. 304, **Γ. 404**

6. Ο τελευταίος νόμος για το ασφαλιστικό ψηφίστηκε το 2010. Πόσες φορές έχει αλλάξει από τότε;

A. 4, B. 9, **Γ. 15.**

12. Πόσο κοστίζει ετησίως η διαφθορά στην Ελλάδα;

A. 4 δισ. B. 9 δισ. **Γ. 14 Δισ.**

13. Έστω ότι θέλουμε να καθαρίσουμε τα ξερόχорта σε περιστατικό δάσοςπου βρίσκεται δίπλα σε αρχαιολογικό χώρο για την αποφυγή πυρκαγιών. Μέσα από το δάσος περνούν γραμμές ρεύματος της ΔΕΗ. Ποιος είναι υπεύθυνος για τον καθαρισμό;

A. Ο Δήμος, B. Η αρχαιολογική υπηρεσία, Γ. Η ΔΕΗ, **Δ. Όλοι οι παραπάνω.**

14. Πόσα από τα 15 Υπουργεία καταγράφουν τα αποτελέσματα της δράσης τους;

A. Όλα, B. 7, **Γ. 3.**

15. Πόσοι φορείς και υπηρεσίες του Δημοσίου ασχολούνται με θέματα αγροτικής ανάπτυξης;

A. 144, B. 344, **Γ. 544**

Θα προσπαθήσω να επισημάνω μόνο ένα θέμα, το οποίο κατά τη γνώμη μου έχει συνεισφέρει στη δημιουργία αυτής της απαράδεκτης κατάστασης και για το οποίο είναι ένοχοι όλοι ανεξαιρέτως όσοι κυβέρ-

ΣΚΟΤΩΝΟΥΝ ΤΑ ΑΛΟΓΑ ΠΡΙΝ ΜΕΓΑΛΩΣΟΥΝ

Πριν από πέντε χρόνια οι «New York Times» παρουσίαζαν την περίπτωση του φοιτητή Στιβ Μπέντεφελντ, ο οποίος, προκειμένου να ξεχρεώσει τα φοιτητικά δάνεια, αναγκάστηκε να καταταγεί στον αμερικανικό στρατό και να πολεμήσει στο Ιράκ και το Αφγανιστάν, ενώ όταν επέστρεψε στην πατρίδα του, τρεφόταν με ό,τι μπορούσε να καλλιεργήσει και να κυνηγήσει σε δασικές εκτάσεις.

Το φοιτητικό χρέος δημιουργεί έναν φαύλο κύκλο υποτέλειας, από τον οποίο είναι συχνά αδύνατο να ξεφύγεις.

Το αποτέλεσμα είναι τα χρέη να αυξάνονται περαιτέρω, φτάνοντας σε ορισμένες περιπτώσεις ακόμη και στα 150.000 δολάρια. Τα τελευταία χρόνια, τα φοιτητικά δάνεια στις ΗΠΑ έφτασαν το 1,4 τρισ. δολάρια, δημιουργώντας παράλληλα και μια νέα χρηματοπιστωτική φούσκα που θα μπορούσε να τινάξει στον αέρα την αμερικανική οικονομία.

Η ανάγκη αποπληρωμής καθορίζει κάθε επαγγελματική και κοινωνική απόφαση των φοιτητών, από το πώς θα συμπεριφέρονται στους μελλοντικούς εργοδότες τους μέχρι το αν θα συμμετάσχουν σε μια αντικυβερνητική διαδήλωση – όπου μια απλή προσαγωγή από την αστυνομία μπορεί να στιγματίσει το ποινικό τους μητρώο και να τους καταστήσει ανεπιθύμητους για μεγάλες ιδιωτικές επιχειρήσεις.

Η ίδια η εκπαίδευση παύει να αποτελεί κοινωνικό αγαθό και μετατρέπεται σε «ανθρώπινο κεφάλαιο», δηλαδή ένα ακόμη στοιχείο στο επενδυτικό χαρτοφυλάκιο του κάθε φοιτητή.

Και τα φοιτητικά χρέη – το τίμημα για την απόκτηση εν δυνάμει κοινωνικής ανόδου – είναι η πλέον επισφαλής επένδυση σε αυτό το χαρτοφυλάκιο.

νησαν αυτόν τον τόπο, από το 1821 μέχρι σήμερα. Το χειρότερο είναι ότι κανένας δεν έχει αντιληφθεί το πρόβλημα και ο κόσμος έχει πάθει κλασικό μιθριδατισμό, ώστε δεν αντιλαμβάνεται ότι είναι πρόβλημα και μάλιστα με πολύ μεγάλες οικονομικές και γραφειοκρατικές συνέπειες. Αλλά δεν είναι μόνο ο λαός που δεν το θεωρεί πρόβλημα, αλλά και όλοι οι δημοσιογράφοι γιατί κανένας δεν το έχει επισημάνει και να το αναδείξει σαν πρόβλημα πρώτου μεγέθους.

Κάποιος μπορεί να ισχυριστεί ότι το «κόστος δεν είναι σημαντικό». Αυτή ακριβώς είναι η μεγαλύτερη πλάνη. Το συνολικό χρέος της χώρας μας δημιουργήθηκε από πολλές μικρές δαπάνες που η κάθε μία «νομίζαμε ότι δεν ήταν μεγάλη».

Στον επιχειρηματικό κόσμο δεν υπάρχει μικρή ή μεγάλη δαπάνη.

Υπάρχει μόνο η αναγκαία και η περιττή δαπάνη. Πόσο μάλλον στο Δημόσιο όπου οι δαπάνες καλύπτονται από τα χρήματα των φορολογούμενων και όχι αυτών που δημιουργούν τις περιττές δαπάνες.

ΜΙΑ ΕΙΚΟΝΙΚΗ ΛΥΣΗ ΤΟΥ ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟΥ

ΠΕΡΙ ΙΘΑΓΕΝΕΙΑΣ ΚΑΙ ΕΘΝΙΚΟΤΗΤΑΣ

ΙΘΑΓΕΝΕΙΑ (ή υπηκοότητα) είναι η Νομική σχέση ενός αλλοδαπού πολίτη με ένα κράτος. Δηλαδή το κράτος αποδέχεται μόνιμο κάτοικο έναν αλλοδαπό πολίτη και του δίνει όλα τα δικαιώματα, αλλά του απαιτεί όλες τις υποχρεώσεις που έχουν και οι γηγενείς μόνιμοι κάτοικοι, το έθνος των οποίων έχει ιδρύσει το Κράτος.

Εθνικότητα είναι ο χαρακτηρισμός των γηγενών κατοίκων, οι οποίοι πατροπαράδοτα έχουν κοινά μεταξύ τους και όλοι μαζί αποτελούν ένα έθνος, το οποίο εγκαταστάθηκε σε μια χώρα, της οποίας συνήθως της έδωσε το όνομα του έθνους και οργάνωσε ένα κράτος.

Στο πέρασμα του χρόνου ο χαρακτηρισμός ενός ατόμου ή των απογόνων του, ταυτίζει την ιθαγένεια με την εθνικότητα. Έτσι και ο κάτοχος ιθαγένειας σε δεύτερη και Τρίτη γενιά ταυτίζονται με το έθνος και έχουν τα ίδια χαρακτηριστικά με τους μόνιμους κατοίκους.

Η έννοια της καταγωγής διατηρείται για οικογενειακούς, πατριωτικούς ή και θρησκευτικούς λόγους μέσα στο μυαλό και την ψυχή του Ατόμου.

Έχουμε ένα παράδειγμα των κατοίκων του κράτους των Σκοπίων.

Τους δόθηκε το δικαίωμα να έχουν ιθαγένεια Β. Μακεδονική ή σκέτη Μακεδονική (στην καθημερινότητα).

Η ιθαγένειά τους μακρόχρονα θα ταυτιστεί με την εθνικότητα, άρα στις επόμενες γενιές θα αισθάνονται και θα πιστεύουν ότι είναι Β. Μακεδόνες ή πρακτικά σκέτο Μακεδόνες.

Η εθνική καταγωγή τους αν προέρχεται η οικογένειά τους από Αλβανούς ή Σλάβους ή Βλάχους ή Έλληνες ή Βούλγαρους μπορεί, ως ένα σενάριο, να

τους δυναμώσει τον εθνικισμό τους με όποια επακόλουθα θετικά ή αρνητικά προκύπτουν.

Ο χαρακτηρισμός τους όμως ως Β. Μακεδόνες ή πρακτικά Μακεδόνες, θα παραμείνει όσο υπάρχει το κράτος αυτό, οι κάτοικοι θα μνηθούν στον επίσημο χαρακτηρισμό τους, τοπικά και διεθνώς και οι απλοί, φιλήσυχοι πολίτες δεν θα έχουν κανένα λόγο να απαρνηθούν τον χαρακτηρισμό τους αυτό, ο οποίος άλλωστε έστω και θεωρητικά τους παραπέμπει σε ένα ένδοξο έθνος Ελλήνων Μακεδόνων με ό,τι ερμηνείες αρχίσουν πάλι να δίνουν σε αυτό το θέμα.

Τώρα, γιατί τόσο μεγάλη εμμονή τους να λέγονται Μακεδόνες και να μην αυτοχαρακτηρίζονται περήφανα σύμφωνα με το γένος τους; Για έναν που είναι περήφανος για την καταγωγή του, είναι αδιανόητο να ξεχνά και να αλλάζει την εθνικότητά του και μάλιστα όταν παίρνει το όνομα της εθνικότητας ενός άλλου λαού.

Ας έδιναν λοιπόν σε κάθε περιφέρεια του κράτους αυτού το εθνικό της όνομα και όλοι μαζί να λειτουργούσαν σε ένα ομοσπονδιακό κράτος.

Το βέβαιο όμως είναι ότι εορτάζουν και διεθνώς τιμώνται, αυτοί που έδωσαν μία λύση. Μα ποια λύση; ΑΠΛΑ ΛΥΣΗ ΔΕΝ ΔΟΘΗΚΕ.

Και κλείνουμε για να υπενθυμίσουμε στους κοπιωτάτες της πολιτικής ότι «ΣΤΗΝ ΠΟΛΥ ΥΨΗΛΗ ΡΑΠΤΙΚΗ ΤΑ ΡΟΥΧΑ ΞΗΛΩΝΟΥΝ ΕΥΚΟΛΑ».

ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗ ΤΗΣ ΞΗΡΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΚΛΙΜΑΤΙΚΩΝ

ΑΛΛΑΓΩΝ ΣΤΙΣ ΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΕΣ

Του **ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΤΣΑΥΤΑΡΗ**

Η διαθεσιμότητα του διαρκώς συρρικνούμενου νερού άρδευσης κυρίως από τον ανταγωνισμό του από το νερό ύδρευσης των αστικών κέντρων και ιδιαίτερα των τουριστικών χωρών, όπου απαιτούνται μεγάλες ποσότητες νερού και μάλιστα τους θερινούς μήνες, μειώνεται. Οι επερχόμενες κλιματικές αλλαγές θα οξύνουν το πρόβλημα. Διαφαίνεται λοιπόν πως η σημαντικότερη πρόκληση για τη γεωργία μας είναι η εξοικονόμηση του νεού άρδευσης.

Στις λύσεις καλύτερης διαχείρισης και εξοικονόμησης νερού πρέπει να προσθέσουμε τις δυνατότητες μείωσης των αναγκών των ίδιων των φυτών, που οι βελτιωμένες σημερινές καλλιεργούμενες σημερινές καλλιεργούμενες ποικιλίες – ειδικά ξηνοφερτων καλλιεργειών, όπως καλαμπόκι, ντομάτες, βαμβάκι, πιπεριές κ.ά – είναι «σπάταλες» σε νερό. Η σύγχρονη επιστήμη φανερώνει πλέον τέτοιες δυνατότητες λύσεων. Δυστυχώς, κάναμε τα φυτά γαλαντόμα, απωλέστησαν πολλά γονιδια τους που τα καθιστούσαν ικανά να τα καταφέρνουν μόνα τους στη φύση.

Αν π.χ. πούμε ότι η ντομάτα χρειάζεται 100 λίτρα νερού και το καλαμπόκι 85 λίτρα, οι ανανάδες χρειάζονται 12 για να παράξουν 1 κιλό καρπού. Δηλαδή 85-90% λιγότερο νερό. Πώς τα καταφέρνει όμως;

Τα φυτά τρέφονται με το διοξείδιο του άνθρακα που υπάρχει μπόλικο στην ατμόσφαιρα, κατακρατούν τον άνθρακα και απελευθερώνουν το οξυγόνο. Έτσι καθαρίζουν την ατμόσφαιρα και τη γεμίζουν οξυγόνο. Με τα εκατομμύρια στομάτια των φύλλων τους (ορατά στα μικροσκόπια)

ορθάνοιχτα όλη την ημέρα, φυτά όπως η ντομάτα παίρνουν διοξείδιο και απελευθερώνουν οξυγόνο αξιοποιώντας τον ήλιο για την απαιτούμενη ενέργεια (φωτοσύνθεση). Με ανοιχτά τα στομάτιά τους όμως στον καυτερό ήλιο, τα φυτά χάνουν το νερό τους και αν δεν ποτιστούν μαραίνονται. Ειδικά το καλοκαίρι. Φυτά σαν την ντομάτα απαιτούν γι' αυτό πολύ νερό.

Ορισμένα φυτά, όπως το καλαμπόκι, ξεχωρίζοντας σε άλλα κύτταρα τη φωτοσύνθεση και σε άλλα την αξιοποίηση του δεσμευμένου άνθρακα, μετριάζουν το πρόβλημα του νερού. Οι έξυπνοι ανανάδες ξεχώρισαν τις δύο αυτές διεργασίες όχι στον χώρο (όπως το καλαμπόκι) αλλά στον χρόνο. Αξιοποιούν τον ήλιο την ημέρα, αλλά ανοίγουν τα στομάτιά τους μόνο τη νύχτα (με τη δροσιά) για να «φάνε» τον άνθρακα της ατμόσφαιρας. Αυτή είναι η καινοτομία τους και έτσι τα καταφέρνουν με πολύ λιγότερο νερό.

Οι επιστήμονες θεωρούσαν αδιανόητο ότι θα μπορούσε να γίνει κάτι τέτοιο. Οι ανανάδες έδειξαν και πάλι τη λύση: αντί να αλλάξει τους ρυθμιστικούς διακόπτες στα εκατοντάδες απαραίτητα γονίδια, άλλαξε ένα μόνο στοιχείο (γράμμα) στον ρυθμιστή τους μετατρέποντας τον από ημερήσιο σε νυχτερινό. Κάτι σαν τη λέξη «κακός» που με αλλαγή ενός γράμματος γίνεται «καλός» στον κώδικα της γλώσσας μας.

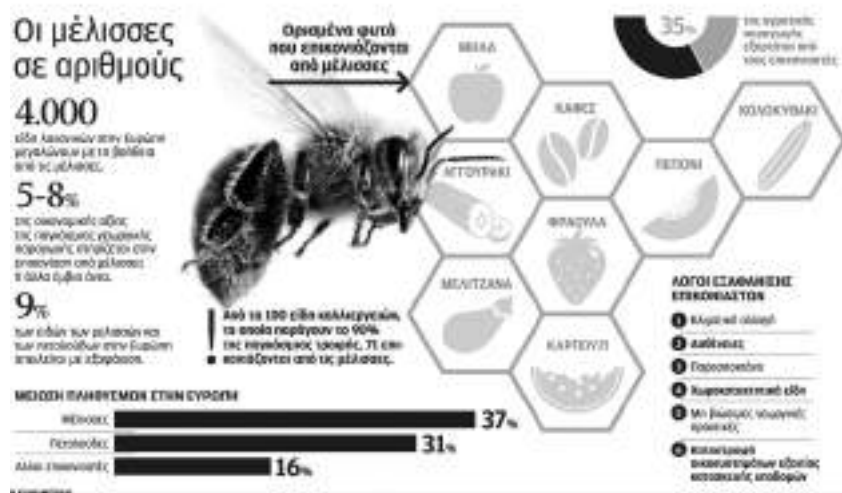
Με τις σημερινές μάλιστα τεχνολογίες που έδωσαν τη δυνατότητα επαναστοιχειθέτησης ενός στοιχείου (γράμματος) στο DNA και των φυτών (χάρη κυρίως στις προόδους της ιατρικής κοινότητας, θα δούμε σύντομα βελτίωση της αντοχής των φυτών στην ξηρασία.

Να λοιπόν που η «δίαπα του ανανά» από ανέκδοτο θα γίνει σωτήρας της γεωργίας.

ΑΝ ΔΕΝ ΥΠΗΡΧΑΝ ΟΙ «ΜΕΛΙΣΣΕΣ»;

Μια επίσκεψη στην επαρχία Σιτσουάν της Κίνας μπορεί να σας δείξει πως θα είναι ο κόσμος χωρίς τις μέλισσες. Η χρήση εντομοκτόνων σε συνδυασμό με την καταστροφή των δασών προκάλεσαν τον θάνατο της πλειονότητας των μελισσών της περιοχής. Όταν ανθίζουν οι μηλιές, τη δουλειά της μέλισσας αναγκάζονται να κάνουν οι άνθρωποι. Σκαρφαλώνουν στα δέντρα και με ένα ειδικό εργαλείο μεταφέρουν γύρη από το ένα άνθος στο άλλο.

Η εξαφάνιση των μελισσών είναι ένα πάρα πολύ σοβαρό ζήτημα για τους ανθρώπους. Στις ΗΠΑ, η αξία της δουλειάς που κάνουν οι μέλισσες εκτιμάται στα 15 δισεκατομμύρια τον χρόνο. Στην Ευρώπη, η αποτίμηση αυτή πλησιάζει τα 6 εκατομμύρια ευρώ. Ο Παγκόσμιος Οργανισμός Τροφίμων και Γεωργίας (FAO) δημοσιεύει κάθε χρόνο τη λίστα με 100 καλλιεργούμενα είδη που καλύπτουν το 90% των παγκόσμιων αναγκών τροφής. Τα 71 από αυτά τα φυτά επικονιάζονται από τις μέλισσες, κυρίως από τις άγριες.

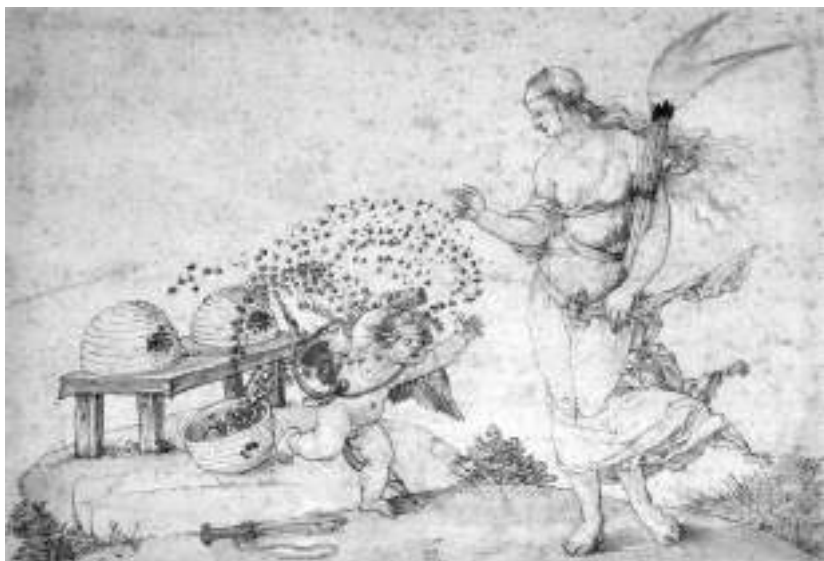

Για να παράξουν ένα κιλό μέλι οι μέλισσες πρέπει να επισκεφθούν 4 εκατομμύρια λουλούδια, διανύοντας περίπου 150 χιλιάδες χιλιόμετρα. Η απόσταση είναι ίση με 4 φορές τον γύρο της Γης.

Για να παραχθεί μία και μόνο κουταλιά μέλι, θα πρέπει 4 έως 7 μέλισσες να δουλεύουν ολημερίς σε όλη τη διάρκεια της περιόδου νεκταροσυλλογής. Κάθε μία μέλισσα μπορεί να κουβαλήσει στο στομάχι της ποσότητα νέκταρος ίση με το μισό της βάρους. Σύμφωνα με τις παρατηρήσεις ενός Αμερικανού επιστήμονα που «παρακολούθησε» μια μέλισσα εν ώρα εργασίας, η μέλισσα προτού γυρίσει στην κυψέλη επισκέφθηκε 1.446 λουλούδια σε 106 λεπτά».

Πως μπορεί κανείς λοιπόν να μη θαυμάσει τον κόπο αυτών των μικρών φτερωτών οργανισμών που στο βόμβισμά τους θα έπρεπε πλέον όχι να φοβόμαστε αλλά να χαιρόμαστε.

Γιατί; Γιατί «κάποιες από αυτές πετούσαν ήδη στη Γη όταν εμφανίστηκαν οι δεινόσαυροι. Οι μέλισσες ζουν στον πλανήτη μας εδώ και 100 εκατομμύρια χρόνια». Γι' αυτό: «Προσοχή! Δεν πρέπει ποτέ να τις αφήσουμε απροστάτευτες».

ΠΩΣ ΟΙ ΛΑΧΑΝΟΚΗΠΟΙ ΓΙΝΟΝΤΑΙ ΚΕΡΔΟΦΟΡΟΙ

-«Περμακουλτούρα» σημαίνει μόνιμη καλλιέργεια. Πρόκειται όμως για μια αρχή που έχει εφαρμογή σε όλα τα οικοσυστήματα. Πιο συγκεκριμένα: Σε μια μικρή έκταση παράγονται πολλά προϊόντα μαζί.

Πώς; Έχοντας ως βάση τον κύκλο της φύσης.

Το σύνθημα συμπυκνώνεται σε μία φράση: «τα απόβλητα του ενός είναι θησαυρός για κάποιον άλλο».

Η Περίν Ερβέ- Γκρουγέ εργαζόταν ως δικηγόρος σε ένα διεθνές δικηγορικό γραφείο, ενώ ο άνδρας της υπήρξε κοσμογυρισμένος ναυτικός. Πριν από δέκα χρόνια αγόρασαν μια έκταση γης στη Νορμανδία και αποφάσισαν να εγκαταλείψουν τα πάντα για να ζήσουν σε ένα αγρόκτημα. Άρχισαν να καλλιεργούν ένα λαχανόκηπο για να θρέψουν την οικογένειά τους. Σταδιακά, ξεκίνησαν να προσθέτουν φρούτα, λαχανικά, κότες.

Σήμερα, η βιολογική φάρμα του Μπεκ Αλουάν παράγει πάνω από 800 ποικιλίες φρούτων και λαχανικών, σε μια έκταση, περίπου μόλις χιλίων τετραγωνικών μέτρων.

Τέλος, λοιπόν, οι μεγάλες σειρές από καρότα ή άλλες με μπρόκολα; όλα είναι μαζί. Η δραστηριότητα αυτή τους αποφέρει πάνω από 50.000 ευρώ ετησίως, δίχως λιπάσματα ή τρακτέρ, μηχανήματα ή φυτοφάρμακα.

Η ιδέα είναι τόσο πρωτότυπη και απλή, που έχει καταστήσει τη φάρμα γνωστή σε όλο τον κόσμο.

Ομάδες ανθρώπων έρχονται αναζητώντας την κερδοφορία βεβαίως, αλλά και ένα πιο υγιεινό τρόπο ζωής:βιολογικά προϊόντα για καλή υγεία, ένα ευχάριστο περιβάλλον διαβίωσης, όπου όλα γίνονται με χειροποίητο τρόπο, σε ένα πολύχρωμο πλαίσιο, αντάξιο μιας καρτ-ποστάλ, όπου η φύση κατέχει προεξέχουσα θέση.

«Το κοτέτσι βρίσκεται ανάμεσα στα καρότα, τα μαρούλια και τα κρεμμύδια. Οι κότες μπορούν κάλλιστα να φάνε τα σκουλήκια και έτσι να αποφευχθεί η καταστροφή των λαχανικών», εξηγεί η Περίν Ερβέ-Γκρουγιέ. «Πήραμε τη μέθοδο των Αυστραλών Μπιλ Μόλισον και Ντέιβιντ Χίλγκρεμ και την εμπλουτίσαμε με την εμπειρία των Παριζιάνων παραγωγών κηπευτικών του 19ου αιώνα, των οποίων η παραγωγή ήταν αρκετή για να θρέψει το σύνολο του Παρισιού, προσθέσαμε και τις σύγχρονες επιστημονικές εκκλήσεις, αλλά τα εργαλεία είναι τα πιο βασικά».

Οι γαλλικές φάρμες άρχισαν να υιοθετούν σιγά σιγά αυτές τις μεθόδους.

ΕΞΗΓΩΝΤΑΣ ΤΟ ΜΟΝΤΕΛΟ

«ΑΠΟ ΠΡΩΤΟ ΧΕΡΙ»

Η ελληνική έκδοση του βιβλίου «Η περμακουλτούρα θεραπεύει τη γη, τρέφει τους ανθρώπους» της Περίν Ερβέ-Γκρουγέ, από τις εκδόσεις Καπόν.

ΜΙΑ ΕΥΧΑΡΙΣΤΗ ΕΚΠΛΗΞΗ - ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ

Με ιδιαίτερο ενδιαφέρον συζητιέται από συμπολίτες η δημιουργία ενός ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ ΠΟΛΙΤΩΝ, το οποίο ονομάζουν 3Α (Τρία 'Αλφα), και έχει σήμα: Τα τρία 'Αλφα σημαίνουν:

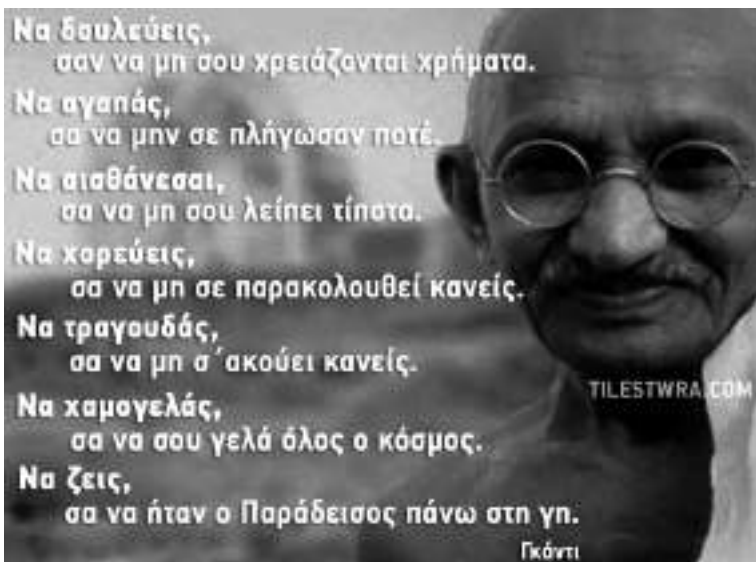
Αποκατάσταση – Αναγνώριση – Ανταπόδοση, έννοιες με τις οποίες οραματίζονται να δραστηριοποιηθούν, με σκοπό να:

- 1) Αποκαθίσταται μια ήρεμη κοινωνική ισορροπία.
- 2) Αναγνωρίζεται με σεβασμό η κάθε προσφορά των πολιτών.
- 3) Ανταποδίδονται στον πολίτη όσα προσφέρει.

Αντιληφθήκαμε ότι οι τρεις αυτές αρχές αν τηρούνται, η κοινωνία θα έχει ευτυχημένους και τους πλούσιους και τους φτωχούς πολίτες.

Αλήθεια, νομίζουμε ότι αυτές οι αρχές ενώνουν όλες τις επιθυμίες των πολιτών και δεν χρειάζεται να χωρίζονται οι πολίτες με άλλες ιδεολογίες.

Ευχόμαστε καλό κατευόδιο.

Το κακό νόμισμα διώχνει το καλό

Στους «Βατράχους», κάπου στη μέση της κωμωδίας, ο ποιητής βάζει τον Χορό να λέει πως «ό,τι έπαθε η πόλη με τα παλιά και τα νέα νομίσματα, το παθαίνει με τους καλούς και τους κακούς πολιτικούς της.

Δεν θέλαμε τα καλά νομίσματα μας, τα γνήσια, αυτά με τη σωστή κοπή που είχαν πέραση και στους βάρβαρους και στους Έλληνες. Θέλαμε να κυκλοφορούν μονάχα οι ελεεινές παλιομπακίρες που φρεσκοκόψαμε. Ομοίως, προηλακίζουμε τους...φρόνιμους, άντρες τίμιους και καθωσπρέπει...και στις θέσεις τους βάζουμε...κάτι σαν μούτρα μπρούτζινα, κάτι αχρείους και γιους αχρείων...που η πόλη μας μήτε και για κλητήρες δε θα ήθελε στα παλιά καλά της χρόνια. Αμυαλο! Μα τώρα αλλάξτε τελοσπάντων ταχτική...».

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ

ΜΗΧΑΝΕΣ ΑΝΑΓΝΩΣΗΣ ΤΗΣ ΣΚΕΨΗΣ

Η κατασκευή μηχανών που θα μας επέτρεπαν να γνωρίζουμε με ασφάλεια τι έχει στο μυαλό του ή τι σκέφτεται ένας άνθρωπος αποτελεί, μέχρι σήμερα, άπιαστο τεχνολογικό όνειρο, ένα είδος «Ιερού Γκράλ» για τη σύγχρονη τεχνολογία.

Χάρη όμως στις νέες νευροεπικοινωνιακές τεχνικές (τομογραφία εκπομπής ποζιτρονίων, λειτουργική μαγνητική τομογραφία κ.ά.), είναι πλέον εφικτός ο εντοπισμός και η ανάλυση των εγκεφαλικών δομών που εμπλέκονται και τελικά παράγουν την ανθρώπινη σκέψη. Εκεί που οι πανάρχαιες μαντικές πρακτικές αποτυγχάνουν παταγωδώς, οι πιο πρόσφατες τεχνικές «ανάγνωσης» του ανθρώπινου εγκεφάλου αποδεικνύονται πολύ πιο αποτελεσματικές, γνωστικά παραγωγικές και βιοϊατρικά επωφελείς.

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ: ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ: ΣΚΟΥΛΑ 2 ΡΕΘΥΜΝΟ, ΤΗΛ: 2831035042, ΦΑΞ: 2831023392,
E-MAIL:k.kainotomia@gmail.com SITE: www.koinonikikainotomia.gr
FACEBOOK: Κοινωνική Καινοτομία <https://www.facebook.com/k.kainotomia/>.

Η έκδοση της εφημερίδας «Κοινωνική ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ» δίνει το χρονικό περιθώριο στους αναγνώστες της, να στείλουν τις κοινωνικές καινοτόμες προτάσεις τους, στην εφημερίδα στο φαξ 2831023392 ή στο e-mail: k.kainotomia@gmail.com

Οι προτάσεις αυτές θα παρουσιάζονται είτε ως άρθρο, είτε ως μέρος των διαλόγων, στα επόμενα φύλλα.

Για τον σκοπό αυτό σε κάθε έκδοση, θα αναγράφονται τα θέματα που θα συζητηθούν στην επόμενη έκδοση της 31/7/2017. Τα θέματα αυτά είναι:

	Προτάσεις για	
1. ΚΟΙΝΩΝΙΑ	"	ΝΕΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΣΥΣΤΗΜΑ
2. ΚΡΑΤΟΣ	"	ΝΕΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ
3. ΑΓΟΡΑ	"	ΝΕΕΣ ΑΡΧΕΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΤΗΣ ΑΓΟΡΑΣ
4. ΠΟΛΙΤΕΙΑΚΟ	"	ΝΕΟΙ ΠΟΛΙΤΙΚΟΙ ΦΟΡΕΙΣ
5. ΠΡΑΚΤΙΚΑ	"	ΝΕΑ ΜΕΛΛΟΝΤΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΑ
6. ΑΝΑΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ:		ΑΡΘΡΑ ΣΥΝΕΡΓΑΤΩΝ
7. ΚΑΙΝΟΤΟΜΕΣ ΕΦΑΡΜΟΓΕΣ:		ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΣΥΝΕΡΓΑΤΩΝ
8. ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΡΙΟ ΤΩΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ:		ΚΟΙΝΕΣ ΑΞΙΕΣ ΚΑΙ ΔΡΑΣΕΙΣ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΘΡΗΣΚΕΙΩΝ

Η εφημερίδα «Κοινωνική ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ» κυκλοφορεί σε συγκεκριμένα σημεία πώλησης στην ΚΡΗΤΗ. Τα σημεία αυτά αναγράφονται στην ιστοσελίδα. www.koinonikikainotomia.gr, στην οποία αναρτώνται αναλυτικά όλες οι εκδόσεις της εφημερίδας

Το αντίτιμο για την εφημερίδα είναι προαιρετικό. Στα σημεία πώλησης οι εφημερίδες διατίθενται σε ιδιαίτερο σταντ πάνω στο οποίο υπάρχει «κουμπάρ» στον οποίο ο αναγνώστης προαιρετικά εισφέρει την οικονομική βοήθεια του, για την συνέχιση της έκδοσης της εφημερίδας. Η οικονομική διαχείριση της εφημερίδας δημοσιεύεται σε κάθε έκδοση όπως παρακάτω.

1. ΔΑΠΑΝΕΣ: ΕΚΤΥΠΩΣΗΣ 3.750 € - ΔΙΑΝΟΜΗΣ..... - ΙΔΡΥΣΗΣ: 1.716 € - ΛΟΙΠΑ.....
2. ΕΣΟΔΑ: ΙΔΡΥΤΙΚΕΣ ΕΙΣΦΟΡΕΣ 1.800 € - ΚΟΥΜΠΑΡΑ: 3.900 €
3. Εισφορές εκτός από τους κουμπάρδες δεν γίνονται δεκτές.

Την εφημερίδα διαχειρίζεται η Μη Κερδοσκοπική εταιρεία «Κοινωνική ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ» με έδρα Σκουλά 2, Ρέθυμνο, τηλ 2831035042, φαξ 2831023392. Υπεύθυνος: κ. Δημήτρης Ηλιάκης, e-mail: demeliakis@gmail.com, τηλ: 6974322338, facebook: Κοινωνική Καινοτομία, <https://www.facebook.com/k.kainotomia/>.

ΣΗΜΕΙΑ ΔΙΑΝΟΜΗΣ ΕΝΤΥΠΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ

ΝΟΜΟΣ ΧΑΝΙΩΝ

- Καστέλι Κισσάμου, περίπτερο έναντι 1ου Γυμνασίου κ. Γεώργιος Τσουρουανάκης τηλ. 6972289878
- Χανιά, καφετέρια ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ οδός: Χατζ. Νταλιάνη 40. κ Σπύρος Ανδρουλάκης. τηλ 6973350988
- Χανιά Πολυχώρος ΜΕΓΑΛΟ οδός: Γρηγορίου Ε' 69. τηλ 2821072352
- Παλαιχώρα καφετέρια ΚΟΚΟΝΑΤ κ. Αντώνης Σεργιντάνης τηλ. 6971655429
- Βρύσες Αποκορώνου καφετέρια LA LUNA κ. Γιάννης Κασαπάκης τηλ 2825051500
- ΚΤΕΛ Χανίων - Καστελλίου - Παλαιχώρας - Βρυσών

ΝΟΜΟΣ ΡΕΘΥΜΝΟΥ

- Ρέθυμνο: Κέντρο Τύπου Μοάτσου. κ. Χαρίση Ελευθερία τηλ 2831025935
- Ρέθυμνο: Βιβλίο Τύπος, Ηγουμενίου Γαβριήλ 137
- Ρέθυμνο: Cul de sac, κ. Χαμογιωργάκης (Πλατεία Τίτου Πετυχάκη - Πλάτανος)
- Σπήλι καφέ ΣΠΗΛΙ, κ. Στέλιος Κουνδουράκης τηλ. 6972311268
- Ανώγεια super market ΑΡΙΑΔΝΗ κ. Τάσος Σταυρακάκης
- Πλακιάς super market ΠΛΑΚΙΑΣ κ. Μπάμπης Βιταλάκης τηλ. 2832032280
- Πέραμα, καφετέρια REVANS, τηλ 2834023319
- Μελιδόνι Μυλοποτάμου
- ΚΤΕΛ Ρεθύμνου

ΝΟΜΟΣ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ

- Ηράκλειο Δισκοπολείο Αεράκης τηλ. 6980976609 (Πλατεία Κοραή)
- Ηράκλειο Κέντρο Τύπου κ. Βαγγελιώ Κουτάντου τηλ. 2810231090
- Μοίρες - ΚΤΕΛ Ηρακλείου
- Βιάννος καφέ ΑΔΑΜΑΚΗΣ κ. Ειρήνη κ υιός Πετράκης τηλ 2895022249
- ΚΤΕΛ Χανίων - Ρεθύμνου
- ΚΤΕΛ Ηρακλείου - Λασιθίου

ΝΟΜΟΣ ΛΑΣΙΘΙΟΥ

- Ιεράπετρα βιολογικά προϊόντα ΒΙΟΣΑΝΤΕ κ. Γιάννης Βιανιτάκης τηλ. 6988752843, 2842029292
- Ιεράπετρα - ΚΤΕΛ Λασιθίου
- Άγιος Νικόλαος καφετέρια Αστέρια λιμάνι Αγίου Νικολάου κ. Μιχάλης Σγουρούς τηλ. 6944714853
- Άγιος Νικόλαος - ΚΤΕΛ Αγίου Νικολάου
- Σητεία καφετέρια ΚΑΦΕ, οδός Καραμανλή Λιμάνι κ. Κοτζαμποξάκης τηλ 6975779052, 2843025131
- Σητεία - ΚΤΕΛ Λασιθίου